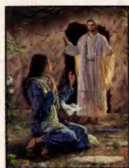
103E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2003

Liahona

103E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2003

Liahona

OP DE OMSLAG
Voorzijde: Roger Loveless, *Mijn Verlosser leeft*. © 2002, Hadley House, Bloomington (Minnesota) *Achterzijde:* Fotografen: Floyd Holdman, LaRene Porter Gaunt, © 2002 John Telford, en © ASAP LTD/Index Stock. Zie 'Hij is opgewekt', blz. 2, en 'Jeruzalem', blz. 8.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Simon Dewey, *Let op de leliën*, geplaatst met toestemming van Altus Fine Art, American Fork (Utah, VS). Zie 'Gij zijt de Christus', *De Kindervriend*, blz. 6.

ZIE BLZ. 2

ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

ZIE BLZ. 33

DE KINDERVRIEND

Brief van het Eerste Presidium

De volgende brief, van 20 januari 2002, is aan priesterschapsleiders gestuurd.

‘Leidinggevenden in priesterschap en ZHV behoren te onderwijzen in het belang van voorraadvorming en het zeker stellen van financiële reserves. Deze beginselen kunnen onder de aandacht worden gebracht in de wijkraad of op de vijfde zondag in de priesterschap en de ZHV.

‘De leden van de kerk kunnen een begin maken met hun voorraadvorming door het opslaan van datgene wat ze in leven zal houden als er verder niets te eten is. Afhankelijk van waar de leden wonen, zijn die eerste levensbehoeften bijvoorbeeld water, tarwe of ander graan, groenten, zout, honing of suiker, melkpoeder en plantaardige olie. (...) Als de leden genoeg van deze levensbehoeften in voorraad hebben om een jaar lang in de behoeften van hun gezin te voorzien, kunnen ze ook overwegen andere artikelen die ze gewend zijn van dag tot dag te eten, in te slaan.

‘Sommige leden hebben niet genoeg geld of ruimte voor een voorraad, anderen wonen in een gebied waar de wet een jaarvoorraad voedsel verbiedt. Die leden bouwen zoveel mogelijk voorraad op als hun omstandigheden toelaten. Gezinnen die niet de middelen hebben om een voorraad van een jaar op te slaan, kunnen beginnen met een voorraad voor een paar maanden. De leden behoren niet onbezonnen te zijn, niet in paniek te raken of extreme maatregelen te nemen. Met een zorgvuldige planning kunnen de meeste leden van de kerk, na verloop van tijd, financiële reserves opbouwen en een jaarvoorraad aan levensbehoeften opslaan.’ ■

FOTOGRAFEN: JED A. CLARK EN MATTHEW REIER

April 2003 103e jaargang Nummer 4
LIAHONA 23984-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Verantwoordelijk redacteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: J. Kent Jalley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Hoafddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: Richard M. Romney
Assistent-hoofdredacteuren: Marvin K. Gardner, Vivian Paulsen, Don L. Searle
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Caoper, LaRene Porter Gaunt, Shanna Ghaznavi, Jenifer L. Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Melynn Minsan, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Jonathan H. Stephenson, Rebecca M. Taylar, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-directors: J. Scott Knudsen, Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Fay P. Andrus, C. Kimball Batt, Haward Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Brent Christison, Sharri Cook, Kerry Lynn C. Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Pixtan, Mark W. Robison, Brad Teare, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Kay W. Briggs
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefaan: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abannementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabannement kan elk gewenst moment ingaan. Bij vaorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan: *Liahana*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; af per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.arg

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat ‘kampas’ of ‘aanwijzer’ betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambadjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pangasinees, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tangaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
April 2003 Vol. 103 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Pastage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing affices. Sixty days’ notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distributian Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes ta Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Bax 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Hij is opgewekt

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Iemand die bij ons op bezoek was, vroeg mij eens: 'Wat is er te zien in Salt Lake City?' Instinctief stelde ik een rondleiding op Temple Square voor, een ritje naar de nabijgelegen bergen, een bezoek aan de Bingham kopermijn en misschien een duik in het Grote Zoutmeer. De angst dat het verkeerd begrepen zou worden, weerhield mij ervan te zeggen: 'Zou u niet eens een uurtje of twee op een van onze begraafplaatsen willen doorbrengen?' Ik heb hem niet verteld dat ik, waar ik ook naartoe reis, altijd probeer een bezoekje te brengen aan de plaatselijke begraafplaats. Dat is voor mij een moment van bezinning, waarop ik nadenk over de zin van het leven en de onvermijdelijkheid van de dood.

Grotere liefde

Ik herinner me dat ik op de kleine begraafplaats in het plaatsje Santa Clara (Utah) de Zwitserse namen in mij op nam die op de verweerde grafstenen prijkten. Veel van die mensen hebben verwanten, huis en haard in het groene Zwitserland achtergelaten om gehoor te geven aan de oproep 'Kom tot Zion' en de nederzettingen te stichten waar ze nu 'in vrede rusten'. Ze hebben voorjaarsoverstromingen, zomerse droogten, schaarse oogsten en uitputtende werkzaamheden doorstaan. Ze hebben een erfgoed van opoffering nagelaten.

De grootste begraafplaatsen, en in veel opzichten de begraafplaatsen die de meeste emoties oproepen, zijn de rustplaatsen van wie gesneuveld zijn op het slagveld dat we oorlog noemen, in het uniform van hun land. Daar denkt men aan vervlogen dromen, onvervulde hoop, verdrietige harten, en levens die zijn neergemaaid door de zeis van de oorlog.

In steden in Frankrijk en België onderstrepen velden vol witte kruizen de verschrikkelijke prijs die voor de Eerste Wereldoorlog is betaald. Verdun, in Frankrijk, is in feite één groot kerkhof. Boeren vinden in het voorjaar bij het ploegen hier een helm, daar een geweerloop — lugubere herinneringen aan de miljoenen mannen die de grond letterlijk met hun levensbloed hebben doorweekt.

Een rondgang langs Gettysburg (Pennsylvania) en andere slagvelden uit de Amerikaanse Burgeroorlog geeft een indruk van de strijd waarin broer tegen broer vocht. Sommige gezinnen raakten hun boerderij kwijt, anderen hun bezittingen. Eén gezin raakte alles kwijt. Dit is de gedenkwaardige brief van president Abraham Lincoln aan mevrouw Lydia Bixby:

De realiteit van de opstanding schenkt iedereen de vrede die alle verstand te boven gaat.

'Geachte mevrouw,

'Uit de dossiers van het Departement van oorlog is mij een verklaring getoond van de bevelvoerend officier van de nationale garde van Massachusetts dat u de moeder bent van vijf zoons die een eervolle dood zijn gestorven op het slagveld. Ik besef dat alles wat ik zeg om uw rouw om zo´n verpletterend verlies te verzachten, zwak en vruchteloos is. Maar ik kan mezelf er niet van weerhouden om u de troost te bieden dat de republiek die zij redden met hun dood, hen dankbaar is. Ik bid dat onze hemelse Vader de smart, die uw verlies teweeg heeft gebracht, zal verzachten en u uitsluitend de liefhebbende herinneringen aan uw verloren dierbaren zal laten, en de grote trots die u zult voelen dat u zo´n groot offer op het altaar van de vrijheid hebt gebracht.

'Met vriendelijke groeten en de meeste hoogachting,

'Abraham Lincoln.'[1]

Wie over de Punchbowl Cemetery in Honolulu loopt, of het Memorial Cemetery of the Pacific in Manila, bedenkt dat niet allen die in de Tweede Wereldoorlog zijn gestorven, zijn begraven in stille, groene velden. Velen zijn in de golven van de oceanen waarop zij voeren en stierven, verdwenen.

Onder de duizenden militairen die bij de aanval op Pearl Harbor zijn gesneuveld, bevond zich een zeeman die William Ball heette en afkomstig was uit Fredericksburg (Iowa). Wat hem van zoveel anderen onderscheidt die op die dag in 1941 stierven, was geen bijzondere heldendaad, maar de tragische serie gebeurtenissen die zijn dood bij hem thuis op gang bracht.

Toen Williams jeugdvrienden, de vijf gebroeders Sullivan uit het nabijgelegen Waterloo, van zijn dood hoorden, namen ze gezamenlijk dienst in de marine. De Sullivans, die de dood van hun vriend wilden wreken, stonden erop om bij elkaar te blijven. De marine stond dat toe. Op 14 november 1942 werd de kruiser waarop zij zaten, de USS *Juneau*, getorpedeerd. Het schip zonk in de buurt van Guadalcanal, bij de Salomonseilanden.

Er gingen bijna twee maanden voorbij voordat moeder Sullivan het nieuws hoorde. Dat kwam niet in het gebruikelijke telegram, maar werd gebracht door een speciale afgezant: alle vijf zoons waren vermist in het zuidelijk deel van de Grote Oceaan en er werd aangenomen dat ze dood waren. Hun lichamen zijn nooit gevonden.

Slechts één zin, uitgesproken door slechts één persoon, is een passend grafschrift: 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.'[2]

'Geen droefheid maar dankbaarheid'

Vaak wordt niet verteld hoe groot de invloed is die iemands leven heeft op het leven van anderen, en soms is dat ook nauwelijks bekend. Dat was ook het geval met een lerares van twaalfjarige meisjes in de bijenkorfmeisjesklas tijdens de wekelijkse activiteitenavond. Ze had zelf geen kinderen, ook al verlangden haar man en zij daar erg naar. Ze uitte haar liefde in haar toewijding aan haar fijne meisjes die zij eeuwige waarheden en levenslessen leerde. Toen kwam er een ziekte, gevolgd door de dood. Ze was nog maar 27.

Elk jaar gingen haar meisjes op Memorial Day op bedevaart naar het graf van hun lerares. Eerst waren er zeven, toen vier, toen twee, en uiteindelijk nog maar één die het jaarlijkse bezoek aflegde, waarbij ze altijd een boeket irissen op het graf legde — een symbool van ware dankbaarheid. Dat laatste meisje werd later zelf lerares van meisjes. Het is dan ook geen wonder dat ze zoveel succes heeft. Zij is een afspiegeling van de lerares die haar geïnspireerd had. Het leven dat die lerares had geleid, de lessen die ze had gegeven, zijn niet begraven onder de steen op haar graf, maar leven voort in de persoonlijkheden waar zij mede vorm aan heeft gegeven en de levens die zij zo onzelfzuchtig heeft verrijkt. Dat doet denken aan de Meesterleraar, de Heer, die met zijn vinger een boodschap in het zand schreef.[3] De winden van de tijd hebben voorgoed de woorden uitgewist die Hij heeft geschreven, maar niet het leven dat Hij heeft geleid.

Thornton Wilder heeft geschreven: 'Al wat wij kunnen weten over hen die ons dierbaar waren en die ons zijn ontvallen, is dat zij willen dat wij aan hen denken met een dieper besef van hun bestaan. (…) Het grootste eerbetoon aan de doden is geen droefheid maar dankbaarheid.'

De jongens van Keller

Enkele jaren geleden keerden een liefhebbende moeder en toegewijde vader terug naar hun woning in de prachtige Heber Valley, iets ten oosten van Salt Lake City. Zij ontdekten dat hun drie oudste zoons dood waren. De nacht was bitterkoud en de sterke wind had de vallende sneeuw

opgestuwd, waardoor de schoorsteen was afgedekt en de dodelijke koolmonoxidegassen zich door het huis hadden verspreid.

De uitvaartdienst voor de gebroeders Keller was een van de ontroerendste ervaringen die ik ooit heb gehad. De inwoners van het dorp hadden hun dagelijkse taken opzijgezet, kinderen waren vrij van school, en allen waren naar de kerk gekomen om hun deelneming te betuigen. Ik zal mij altijd dat tafereel herinneren met die drie glimmende kisten, gevolgd door rouwende ouders en grootouders, op weg naar de uitgang van het gebouw.

De eerste spreker was de trainer worstelen van de plaatselijke school voor voortgezet onderwijs. Hij sprak zijn waardering uit voor Louis, de oudste jongen. Met een door tranen verstikte stem vertelde hij dat Louis niet bepaald de meest begaafde worstelaar van de ploeg was, maar hij voegde eraan toe: 'Hij heeft zijn uiterste best gedaan. Wat hij aan atletische vaardigheid miste, heeft hij goedgemaakt door zijn inzet.'

Toen sprak de jeugdleider over Travis. Hij vertelde dat Travis uitblonk bij de scouting, in de Aäronische priesterschap, en dat hij zo'n uitstekend voorbeeld was voor zijn vrienden.

Ten slotte sprak een goed uitziende en kennelijk bekwame basisschoolleerkracht over Jason, de jongste van de drie. Volgens haar was hij stil, verlegen zelfs. Toen vertelde ze zonder schroom dat Jason haar, in zijn kriebelige jongenshandschrift, de liefste en fijnste brief had gestuurd die ze ooit had ontvangen. De boodschap was kort — slechts vier woorden: 'Ik hou van u.' Ze kon haar toespraak nauwelijks afmaken, zo intens waren haar emoties.

Door de tranen en het verdriet van die bijzondere dag heen, leerde ik eeuwige lessen van die jongens over wie met zoveel respect werd gesproken en wier zending op aarde ten einde was.

E en trainer uitte zijn voornemen om niet alleen naar de atletische vaardigheid, maar vooral naar het innerlijk van elke jongen te kijken. Een jeugdleider beloofde plechtig dat elke jongen en elk meisje profijt zou hebben van het programma van de kerk. Een basisschoolleerkracht keek naar de kleine kinderen, klasgenootjes van Jason. Zij zei niets, maar in haar ogen stond haar voornemen te lezen. De boodschap was niet mis te verstaan: 'Ik zal van elk kind houden. Elke jongen, elk meisje zal leiding krijgen bij het zoeken naar de waarheid, bij de ontwikkeling van zijn of haar talenten, en ze zullen kennismaken met de prachtige wereld van dienstbetoon.'

En de aanwezigen hadden een verandering ondergaan. Allemaal zullen ze streven naar de volmaaktheid waarover de Meester heeft gesproken. Onze inspiratie? Het leven van de jongens die nu geen zorgen en verdriet meer hebben, en de standvastigheid van ouders die volkomen op de Heer vertrouwen, die niet

We kunnen ons laten inspireren door het leven van de jongens van Keller die nu geen zorgen en verdriet meer hebben, en de standvastigheid van ouders die volkomen op de Heer vertrouwen.

ILLUSTRATOR: ROGER LOVELESS

ADOLPHE W. BOUGUEREAU, DE VROUWEN BIJ HET GRAF, MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VAN SCHONE KUNSTEN, ANTWERPEN (BELGIË)/TPS/SUPERSTOCK

Op die heerlijke dag van de opstanding worden geest en lichaam herenigd. Deze belofte werd werkelijkheid toen Maria en anderen bij het graf kwamen.

op hun eigen inzicht steunden en die Hem in al hun wegen kenden, wetend dat Hij hun paden recht zal maken.[4]

Ik lees u een gedeelte voor van een brief die de bewonderenswaardige moeder van die drie zoons mij stuurde. Ze schreef hem kort na hun dood.

'We maken zulke verdrietige dagen en nachten door. Ons gezinsleven is zo drastisch veranderd. In ons nu bijna gehalveerde gezin, is het koken, de was, en zelfs het winkelen anders. We missen de geluiden, de herrie, het geplaag en het samen spelen. Dat is er niet meer. Zondags is het zo stil. Het avondmaal wordt niet meer door onze zoons gezegend en rondgediend. De zondag was de dag dat ons gezin echt bij elkaar was. We denken: geen jongens op zending, geen trouwerijen, geen kleinkinderen. We vragen niet om hun terugkeer, maar we kunnen niet zeggen dat we ze ooit bereidwillig hadden afgestaan. We hebben onze taken in de kerk en in ons gezin weer opgenomen. We willen zo leven dat het gezin Keller voor eeuwig een gezin zal zijn.'

De Kellers, de Sullivans, en allen die dierbaren hebben verloren, wil ik deelgenoot maken van mijn innige overtuiging, mijn innige getuigenis en mijn ervaringen.

Dood, een nieuw hoofdstuk in het boek van het leven

We weten dat iedereen bij onze hemelse Vader in de geestenwereld is geweest. We begrijpen dat we naar de aarde zijn gekomen om te leren, te leven, om vooruitgang te maken op onze eeuwige reis naar volmaaktheid. Sommigen blijven kort op aarde, anderen lang. De maatstaf is niet de lengte van ons leven, maar de kwaliteit ervan. Dan komt de dood en begint er een nieuw hoofdstuk van ons leven. Waar gaat dat hoofdstuk over?

Vele jaren geleden stond ik naast het bed van een jonge man, vader van twee kinderen, die balanceerde op de rand van het hiernamaals. Hij nam mijn hand in de zijne, keek me in de ogen, en vroeg smekend: 'Bisschop, ik weet dat ik ga sterven. Zeg me wat er met mijn geest gebeurt na mijn dood.'

Ik bad om hemelse leiding voordat ik antwoord gaf. Mijn aandacht werd getrokken door het Boek van Mormon dat op de tafel naast zijn bed lag. Ik pakte het boek en het viel open bij hoofdstuk 40 van Alma. Ik begon voor te lezen:

'Nu, mijn zoon, er is nog iets, dat ik u zou willen zeggen; want ik bemerk, dat uw geest aangaande de opstanding der doden verontrust is. ...

'Nu, aangaande de toestand der ziel tussen de dood en de opstanding: Zie, het is mij door een engel bekend gemaakt, dat de geesten van alle mensen, zodra zij uit dit sterfelijk lichaam zijn heengegaan, (…) . . huiswaarts worden geleid naar die God, Die hun het leven heeft gegeven.

'En dan zal het geschieden, dat de geesten van hen, die rechtvaardig zijn, in een staat van gelukzaligheid worden ontvangen, die paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij van al hun moeiten en van alle zorg en smart zullen uitrusten.'[5]

Mijn jonge vriend sloot zijn ogen, bedankte me oprecht en gleed stilletjes weg naar het paradijs waarover we hadden gesproken.

Overwinning op het graf

En dan komt die heerlijke dag van de opstanding, waarop lichaam en geest herenigd en nooit meer gescheiden worden. 'Ik ben de opstanding en het leven', zei de Christus tegen de verdrietige Marta. 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.'[6]

'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.'[7]

'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen — anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u een plaats te bereiden; (…) opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.'[8]

Deze buitengewone belofte werd realiteit toen Maria en de andere Maria bij het graf kwamen — het kerkhof dat nog maar één graf had. Laat Lucas beschrijven wat zij meemaakten:

'Maar op de eerste dag der week gingen zij reeds vroeg in de morgenstond (…) naar het graf.

'Zij vonden de steen van het graf afgewenteld, (…) en toen zij er ingegaan waren, vonden zij het lichaam van de Here Jezus niet.

'En het geschiedde, terwijl zij daarover in verlegenheid waren, dat, zie, twee mannen in een blinkend gewaad bij haar stonden.

'En (…) zeiden (…) tot haar: Wat zoekt gij de levende bij de doden?'[9]

'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt.'[10]

Dat verkondigt het christendom met kracht. De realiteit van de opstanding schenkt iedereen de vrede die alle verstand te boven gaat.[11] Het schenkt troost aan degenen wier dierbaren op de velden van Vlaanderen sneuvelden, in de diepten der zee verdronken of rusten op het kleine kerkhof van Santa Clara of van het vredige Heber Valley. Het is een universele waarheid.

Als de minste van zijn discipelen geef ik mijn persoonlijk getuigenis dat de dood is overwonnen, de overwinning op het graf is behaald. Mogen de woorden, geheiligd door Hem die ze vervuld heeft, bij iedereen bekend worden. Vergeet ze niet. Koester ze. Houd ze in ere. *Hij is opgewekt.* ■

NOTEN

1. *Selections from the Letters, Speeches, and State Papers of Abraham Lincoln*, uitgegeven door Ida M. Tarbell (1911), blz. 109.
2. Johannes 15:13.
3. Zie Johannes 8:6.
4. Zie Spreuken 3:5–6.
5. Alma 40:1, 11–12.
6. Johannes 11:25–26.
7. Johannes 14:27.
8. Johannes 14:2–3.
9. Lucas 24:1–5.
10. Matteüs 28:6.
11. Zie Filippenzen 4:7.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Bereid u in gebed voor. Breng deze boodschap dan over op een manier die de deelname van degenen die u onderwijst, stimuleert. Hieronder volgen een paar voorbeelden:

1. Lees met de gezinsleden het eerste deel van deze boodschap door. Laat hen vertellen over hun ervaringen op begraafplaatsen of in rouwdiensten. Vertel iets over uw gevoelens over de opstanding en het getuigenis van president Monson in de laatste twee alinea's.

2. Lees de eerste twee alinea's onder het kopje 'Dood, een nieuw hoofdstuk in het boek van het leven' voor. Vraag de gezinsleden wat zij zouden antwoorden op de vraag van de stervende man. Laat ze vertellen wat ze aan de hand van Alma 40:1, 11–12; Johannes 11:25–26; 14:2–3, 27 over het leven na de dood te weten komen.

3. Laat iedereen ten minste één vraag over het leven na de dood opschrijven. Bespreek hun vragen en de ideeën uit de boodschap waarmee die vragen beantwoord kunnen worden.

יְרוּשָׁלִַם

Jeruzalem

اَلْقُدْس

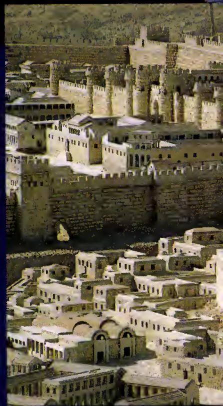
Joden, christenen en moslims hebben allemaal gedenkplaatsen in deze stad en houden er hun erediensten.

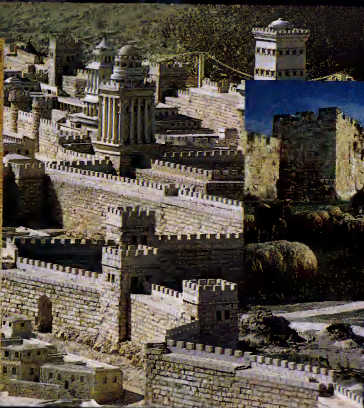
D. KELLY OGDEN

Geen enkele stad heeft zoveel invloed gehad op de geschiedenis en het lot van de aarde als Jeruzalem. Veertig eeuwen lang hebben Semieten, Egyptenaren, Assyriërs, Babyloniërs, Perzen, Grieken, Romeinen, Byzantijnen, moslims, kruisvaarders, Turken, Europeanen, Arabieren en Israëliërs geparadeerd over de bladzijden van haar geschiedenis. Indrukwekkende persoonlijkheden als Melchizedek, Abraham, David, Salomo, Jesaja, Lehi, Jeremia, Alexander de Grote, Pompejus, Cleopatra, Herodes, Petrus, Paulus, Titus, Constantijn, Mohammed, Richard Leeuwenhart, Maimonides, Saladin, Soliman de Grote en talloze anderen hebben in het verleden van Jeruzalem een doorslaggevende rol gespeeld.

Gesitueerd waar de wegen van de oosterse, mediterrane landen elkaar

Boven: ***De avond valt over een moslimbegraafplaats en de oostelijke muur van het oude stadsgedeelte van Jeruzalem. De gouden Rotskoepelmoskee (midden) en de el-Aksamoskee (uiterst links) staan op wat joden en christenen de tempelberg en wat de moslims de Haram esj-Sharief (edel heiligdom) noemen.*** **Uiterst links:** ***Model van Jeruzalem in de tijd van Christus.*** **Links:** ***Schapen grazen buiten een oud deel van de stadsmuur.***

kruisen — het enige gebied ter wereld waar drie continenten samenkomen — heeft Jeruzalem zich vanzelfsprekend ontwikkeld tot een brandpunt van internationaal economisch, politiek en godsdienstig belang. Het is echter nooit een economische of politieke supermacht geweest. Haar belang en invloed spruiten hoofdzakelijk voort uit haar godsdienstige betekenis. Jeruzalem zal altijd een symbool zijn van het contact van God met de aarde.

Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God in het vlees, werd in de buurt van Jeruzalem geboren. Jeruzalem is de plaats waar de Verlosser de belangrijkste gebeurtenissen en inbreng aller tijden teweegbracht — zijn zoenoffer en opstanding uit de dood. Deze en vele andere gebeurtenissen hebben de naam *Jeruzalem* voor altijd een heilige klank gegeven.

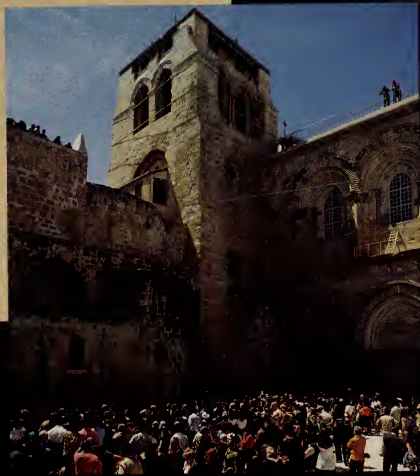
LINKS: FOTO © ASAP LTD/INDEX STOCK; INZET LINKS: FOTOGRAAF: DON L. SEARLE; RECHTS: FOTOGRAAF: RICHARD CLEAVE; INZET RECHTS: FOTO © ASAP LTD/INDEX STOCK

Uiterst links: Joden komen voor geestelijke vernieuwing bijeen bij de westelijke muur van de tempelberg. *Inzet links:* Een joods gezin viert bar mitswa, de overgang van jongen naar volwassenheid. *Links:* Abrahams rots bevindt zich in de Rotskoepelmoskee. Bij overlevering legde Abraham Isaak op deze rots om hem te offeren. De overlevering wil dat deze rots ook de plaats is vanwaar de moslimprofeet Mohammed opvoer naar de hemel. *Onder:* Een man stopt zijn geschreven gebed in een scheur in de westelijke muur en leest heilige Joodse teksten op.

Er waren en zijn andere belangrijke plaatsen in de oude en nieuwe wereld, maar alleen Jeruzalem staat centraal in drie van de belangrijkste godsdiensten van de wereld: het jodendom, het christendom en de islam. Voor aanhangers van deze godsdiensten, inclusief de miljoenen gelovigen die Jeruzalem nooit gezien hebben, blijken de diepe gevoelens voor deze stad uit de volgende bewoordingen:

Uit het jodendom: 'Van de tien schoonheidskenmerken die op aarde kwamen, nam Jeruzalem er negen.' (Talmoed, Kiddoesjiem 49b.) 'Iemand die de pracht van Jeruzalem niet heeft gezien,

Inzet boven: *De overlevering wil dat Jezus met zijn apostelen het laatste avondmaal in deze bovenkamer gebruikte.* Boven: *Sommige christenen geloven dat het lichaam van Jezus in deze graftombe werd gelegd.* Inzet links: *Andere christenen geloven dat het lichaam van Jezus werd gelegd in een graf dat zich nu bevindt in dit gebouw, de Heilig Grafkerk.* Links: *Oude olijfbomen sieren de hof van Getsemane.*

heeft van zijn leven geen mooie stad gezien.' (Talmoed, Soekkah 51b.)

Uit het christendom: Over Jeruzalem heeft Jezus gezegd: 'Het (is) de stad van de grote Koning' (Matteüs 5:35), en de apostel Paulus heeft gezegd: 'Gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem' (Hebreeën 12:22).

Uit de Islam: 'Van al zijn landen heeft Allah Jeruzalem uitgekozen. (...) De dauw die neerdaalt op Jeruzalem is een remedie voor elke ziekte, omdat hij komt uit de tuinen van het paradijs.'[1]

Deze drie godsdiensten hebben niet alleen lof over Jeruzalem gezongen,

***Boven:** Gelovigen komen bijeen om te bidden in de el-Aksamoskee op de heilige berg. **Boven:** Moslims voeren bij deze fontein ceremoniële wassingen uit voordat ze de moskee betreden. (Joden, christenen en moslims voeren allemaal rituele reinigingen uit voordat ze aan heilige riten deelnemen.) **Links en inzet links:** De Rotskoepelmoskee is een van de belangrijkste heiligdommen van de Islam. Zij is in 691 ingewijd.*

ze hebben er ook indrukwekkende gebouwen neergezet. Jeruzalems paleizen, synagogen, kerken, graftomben, kloosters, moskeeën, talmoedhogescholen, en andere centra voor bestuur, onderwijs en eredienst vertegenwoordigen een onmetelijke, collectieve invloed op het verloop van de menselijke geschiedenis.

Door alle vernietigende conflicten in verleden en heden heen, is Jeruzalem een gerespecteerde stad gebleven. En er is haar een vredige toekomst beloofd als de verblijfplaats van de Heer en zijn heiligen tijdens zijn duizendjarige regering. ■

NOOT

1. Geciteerd in Walid Khalidi, *Before Their Diaspora: A Photographic History of the Palestinians, 1876–1948* (1984), blz. 21.

D. Kelly Ogden is lid van de wijk Edgemont 6 in de ring Edgemont, Provo (Utah).

FOTO'S OP BLADZIJDE 16–17 VAN WILLIAM SCHAEFERMEYER, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN; INZET LINKS: FOTOGRAAF: GIUMAN MAURIZIO; INZET RECHTS: FOTOGRAAF: D. KELLY OGDEN

Links: ***De zon gaat op boven de Olijfberg, waar de Messias in grote heerlijkheid zal neerdalen.*** **Bovenaan links:** ***De Orson Hyde Memorial Garden wordt bijna geheel omringd door hoge bomen.*** **Rechts in het midden:** ***De hof van Getsemane.*** **Inzet onder en links:** ***Het Jerusalem Center van de Brigham Young University biedt uitzicht over de stad.*** **Onder:** ***Er loopt een pad over het terrein waar ouderling Orson Hyde van het Quorum der Twaalf Apostelen in 1841 het Heilige Land toewijdde.***

WOORDEN VAN JEZUS

Dood en opstanding

'Ik ben de opstanding en het leven' (Johannes 11:25).

OUDERLING WALTER F. GONZÁLEZ
van de Zeventig

De leringen van de Heiland met betrekking tot zijn eigen dood en opstanding en die van ons moeten in ons hart gegrift staan.

Ongeveer tweeduizend jaar geleden waren twee zussen in een stadje buiten Jeruzalem getuige van de ziekte en de dood van hun broer. Maria en Marta hielden veel van hun broer, Lazarus, dus ze hadden veel verdriet. Hun vrienden en buren probeerden hen tevergeefs te troosten. Hun verdriet was zo groot dat Jezus, toen Hij hen zag, vervuld was van medeleven, en weende. (Zie Johannes 11:30–35.) Wij kunnen ons misschien wel voorstellen wat Maria dacht toen de Heiland tegen haar zei: 'Uw broeder zal opstaan' (Johannes 11:23). Uit haar antwoord bleek dat ze enig begrip had van het heilsplan: 'Ik weet, dat hij zal opstaan bij de opstanding ten jongsten dage' (Johannes 11:24). Het antwoord dat de Heer aan Marta gaf, stelde haar met nadruk gerust: 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven' (Johannes 11:25–26).

Marta getuigde toen plechtig van Hem: 'Ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus de Zoon van God, die in de wereld komen zou' (Johannes 11:27).

Marta's geloof werd al snel beloond toen zij en Maria getroost werden door de macht van God die zichtbaar werd doordat Hij hun broer opwekte uit de dood.

Verdriet en vreugde

Bij veel gelegenheden tijdens zijn bediening nam onze Heiland de kans waar om te vertellen over dood en opstanding, vooral over die van Hemzelf. Door zijn woorden kunnen wij, net zoals Marta, het verdriet aan dat ons treft als een dierbare sterft. Begrip van het feit dat het evangelie aan onze doden wordt verkondigd, dat ook zij zullen worden opgewekt, en dat zij en wij verhoging kunnen verkrijgen, kan onze dankbaarheid voor de Heiland vergroten.

Het overlijden van iemand van wie we houden, maakt ons intens verdrietig. We kunnen begrijpen waarom Marta en Maria weenden en rouwden toen Lazarus stierf. Bij een andere gelegenheid waren de discipelen van de Heiland ook zo bedroefd en vroegen ze zich af wat Hij bedoeld had toen Hij tegen hen zei: 'Nog een korte tijd en gij ziet Mij niet en nogmaals een korte tijd en gij zult Mij

zien. (…) Ik ga heen tot de Vader' (Johannes 16:17). De Heer legde uit dat zij wel zouden 'schreien en weeklagen' bij zijn dood, maar dat hun 'droefheid tot blijdschap [zou] worden' (Johannes 16:20).

De Heiland gaf toen een bruikbaar voorbeeld van tegengestelde gevoelens van verdriet en vreugde: 'Een vrouw, die baart, heeft droefheid, omdat haar uur gekomen is; maar wanneer zij het kind ter wereld heeft gebracht, denkt zij niet meer aan haar benauwdheid, uit vreugde, dat een mens ter wereld is gekomen' (Johannes 16:21). Zijn discipelen putten, net als Maria en Marta, troost uit de woorden van de Heiland over de dood en de opstanding. Ook wij kunnen troost en op den duur ook vreugde vinden als we begrijpen dat de dood een noodzakelijke stap is die leidt tot opstanding en eeuwig leven.

Een deugdelijke kennis van het grote heilsplan kan ons verdriet verzachten. Begrip van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven versterkt onze hoop op de komende dingen. Marta wist dat Lazarus op de laatste dag zou worden opgewekt. Die kennis gaf haar hoop.

Maar zelfs met die kennis missen we onze

Maria en Marta hielden veel van hun broer Lazarus. Daarom hadden ze veel verdriet om zijn dood. Wij kunnen ons wel voorstellen wat Maria dacht toen de Heiland tegen haar zei: 'Uw broeder zal opstaan' (Johannes 11:23).

LINKS: GUSTAVE DORÉ, *JEZUS IN HET HUIS VAN MARTA EN MARIA* (DETAIL); *RECHTS:* CARL HEINRICH BLOCH, *LAZARUS* (DETAIL), MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM IN FREDERIKSBORG (HILLERØD [DENEMARKEN])

dierbaren. We kunnen de pijn beter aan als we begrijpen dat onze Heiland verzoening voor onze zonden heeft bewerkstelligd en dat Hij is opgewekt, dat alle mensen ook zullen worden opgewekt, en dat ze allemaal het eeuwige leven kunnen verkrijgen.

Dood en opstanding van de Heiland

Op een avond kwam er een farizeeër, Nikodemus, bij de Heiland. Onder de indruk van zijn wonderen, kwam Nikodemus Hem om raad vragen. Jezus leerde de farizeeër dat we wedergeboren moeten worden. De Heiland profeteerde toen: 'Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden.' (Johannes 3:14; zie ook Mozes 7:55.)

Nikodemus was niet de enige die zo'n profetie door de Heiland hoorde herhalen. Jezus leerde zijn discipelen: 'De Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der mensen en zij zullen Hem ter dood brengen en drie dagen na zijn dood zal Hij opstaan' (Marcus 9:31).

In de laatste week van de bediening van de Heer bleef Hij praten over wat er met Hem zou gebeuren. Toen Andreas en Filippus Hem benaderden over een aantal Grieken die Hem wilden zien, nam Jezus de gelegenheid te baat om ze te leren: 'De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort' (Johannes 12:23–24).

De profeet Abinadi in het Boek van Mormon heeft ook gezegd: 'Het graf (heeft) geen overwinning, en de prikkel des doods is in Christus vernietigd. Hij is het Licht en het Leven der wereld; ja, een licht, dat eindeloos is, dat nimmer kan worden verduisterd; ja, en eveneens een leven, dat eindeloos is, zodat er geen dood meer kan zijn' (Mosiah 16:8–9).

Onze opstanding en verhoging

Door de Heiland kunnen we uitkijken naar een hereniging met overledenen. We zijn gezegend met de zekerheid dat we hen weer zullen zien, zullen omhelzen en hun vertellen dat we van ze houden.

De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd: 'Zoudt u het vreemd vinden als ik vertel wat ik in een visioen in verband met dit interessante onderwerp heb gezien? (...) Het visioen was zo duidelijk, dat ik echt mensen heb gezien, voordat zij uit het graf waren opgestaan, alsof ze langzaam opstonden. Zij namen elkaar bij de hand en zeiden tegen elkaar: "Vader, zoon, moeder, dochter, broer, zus." En stel, als de stem de doden roept om op te staan, en ik naast mijn vader lig, wat zou dan mijn eerste vreugde zijn? Om mijn vader, moeder, broer, zus te ontmoeten, en als ze naast me staan, omhels ik ze, en zij omhelzen mij.'[1]

De realiteit van een algemene opstanding, met de mogelijkheid van verhoging vanwege het verheven offer van onze Verlosser, is reden genoeg om eeuwig dankbaar te zijn. Hij *is* de Opstanding en het Leven, en dat getuigen wij tot de wereld.

De levenden en de doden hebben de kans om zijn stem te horen en te leven. Aan beide zijden van de sluier gelden echter bepaalde voorwaarden om alle zegeningen van het evangelie te ontvangen. De Heer legde Marta een van die voorwaarden uit: 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven' (Johannes 11:25–26). Geloof in Hem is het eerste beginsel van het evangelie. Dat geloof maakt dat we ons bekeren en dat we verbonden sluiten met God en ons eraan houden, opdat we uiteindelijk eeuwig leven verkrijgen.

Voor zover wij zijn geboden gehoorzamen en trouw zijn aan onze verbonden, worden we gezegend met de verwachting van een vreugdevolle gezinshereniging en gekroond met eeuwig leven. Zoals Jezus Christus zei: '[De doden] zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel' (Johannes 5:29). Over dit vers heeft de profeet Joseph Smith gezegd: 'Sommigen zullen opstaan tot het eeuwige vuur van God; (...) en sommigen zullen opstaan tot het oordeel over hun eigen vuiligheid, wat net zo'n kwelling is als de poel van vuur en zwavel.'[2]

Bekering is dé manier om de 'opstanding ten oordeel' niet te hoeven ondergaan. Door oprechte bekering wordt het heilsplan voor ons werkzaam gemaakt. Onze 'Verlosser onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen. En Hij is wederom uit de doden

opgestaan, opdat Hij alle mensen tot Zich mocht brengen op voorwaarde van bekering' (LV 18:11–12).

De Lamanitische profeet Samuël begreep het verband tussen bekering en een vreugdevolle opstanding helemaal. Moedig stond hij op de muur en verkondigde:

'De opstanding van Christus verlost het mensdom, ja, het ganse mensdom, en brengt het terug in de tegenwoordigheid des Heren.

'Ja, en zijn opstanding schept de staat van bekering, zodat een ieder, die zich bekeert, niet wordt nedergehouwen en in het vuur geworpen; maar allen, die zich niet bekeren, worden nedergehouwen en in het vuur geworpen' (Helaman 14:17–18).

Naarmate we meer te weten komen over de beloften met betrekking tot de opstanding en de verhoging, wordt ons geloof in de Heiland en ons verlangen om ons te bekeren en bij Hem terug te keren, intenser en sterker.

In ons hart gegrift

Toen de Heiland tegen Marta gezegd had dat Hij de Opstanding en het Leven is, vroeg Hij haar: 'Gelooft gij dat?' Marta's antwoord getuigde van groot geloof: 'Ja, Here, ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus de Zoon van God, die in de wereld komen zou' (Johannes 11:26–27).

We kunnen ons ook afvragen: Geloof ik Jezus' woorden over onsterfelijkheid en eeuwig leven? Geloof ik in een vreugdevolle hereniging met mijn dierbaren die gestorven zijn? Als we die waarheden tot ons laten doordringen, zullen we ook een groot geloof ontwikkelen, en een sterker getuigenis dat Jezus de Christus is, de Zoon van God.

Zijn leringen met betrekking tot zijn eigen dood en opstanding en die van ons moeten in ons hart gegrift staan. Eens, toen zijn discipelen zich verwonderden over de grote macht van God die in Hem was, zei de Heiland: 'Legt gij deze woorden in uw [hart], want de Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen' (Lucas 9:44).

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'God heeft zijn Zoon geopenbaard vanuit de hemel, en ook de leer van de opstanding; en we weten dat God degenen die wij hier begraven, weer zal laten opstaan, bekleed met en tot leven gebracht door de Geest van de grote God. (…) Laat deze woorden doordringen tot in ons hart, opdat we ons zelfs hier al verheugen in wat hierna volkomen zal zijn.'[3]

Door een studie van de leringen van onze Heiland over dood en opstanding wordt onze hoop op onsterfelijkheid en eeuwig leven sterker. Die hoop kan ons hart vervullen met de vreugde die Marta en Maria gevoeld moeten hebben. Want de belofte van de Heiland luidt: 'Uw [dierbaren zullen] opstaan' (Johannes 11:23). ■

NOTEN

1. *History of the Church*, deel 5, blz. 361–362.
2. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 361.
3. *Teachings*, blz. 296.

Dankzij de Heiland kunnen we uitkijken naar een hereniging met de overledenen. We zullen ze zien, omhelzen en hun vertellen dat we van ze houden.

Koning *der* konin

LISA ANN JACKSON

Ik stond bij de graven van koningen en koninginnen, maar ik dacht aan een leeg graf.

Westminster Abbey is een sierlijke, stenen kathedraal in Londen, vlakbij de Theems. Al meer dan negenhonderd jaar is het een godsdienstig en cultureel centrum. Sinds 1066 zijn alle Britse vorsten op twee na daar gekroond. Veel van hen zijn daar gehuwd, en veel van hen zijn daar begraven.

Aan het eind van mijn zending in Engeland heb ik die beroemde plek bezocht. Ik wandelde door het grote middenschip en de zijbeuken. Terwijl ik rondkuierde en me verbaasde over de onmetelijkheid en de schoonheid van het gebouw, stuitte ik op diverse grafkelders. Ik keek naar de namen en verbaasde me dat ze zo vertrouwd waren: koningin Elizabeth I, Sir Isaac Newton, Charles Dickens. Er lagen nog anderen — beroemde staatslieden en filosofen, en leden van het Britse koninklijk huis. Hun namen herinnerde ik me uit mijn geschiedenisboeken.

De graven van de koningen en koninginnen boeiden me vooral. Zij hadden het Britse rijk geregeerd; zij bezaten een wereldlijke macht die weinigen kunnen bevatten;

gen

zij behoorden in hun tijd tot de invloedrijkste mensen op aarde.

Maar ik vroeg me toch af welke macht ze nu hadden. Zij zijn tot stof vergaan. Als je hun grafsteen opzij schuift, dacht ik, vind je hun stoffelijk overschot. En ik vroeg me af: hoeveel invloed hebben die koningen en koninginnen in deze tijd?

Toen dacht ik aan de Koning der koningen. Zijn graf is leeg. Toen de steen werd weggerold, was er geen stoffelijk overschot. Hij is herrezen in onsterfelijkheid, en Hij leeft.

'Hoeveel invloed heeft *Hij* in deze tijd?' Ik keek terug op de afgelopen anderhalf jaar dat ik de mensen van Noord-Engeland les had gegeven — niet over koningin Elizabeth, niet over Charles Dickens, maar over Jezus Christus. Ik dacht na over het gebouw waarin ik me bevond, dat gebouwd was om, zelfs zonder de volheid van het evangelie, daar de leringen van de Heiland te verkondigen. Ik dacht aan mijn eigen gevoelens voor Hem.

Op dat moment begreep ik meer van de opstanding dan ooit daarvoor. Zijn graf is werkelijk leeg. Hij is werkelijk herrezen. Hij leeft echt. En zijn invloed blijft harten, verstand en levens ingrijpend en blijvend veranderen. ■

Lisa Ann Jackson is lid van de redactie van de tijdschriften van de kerk.

ACHTERGROND: ELEKTRONISCH SAMENGESTELD DOOR RANDALL J. PIXTON; INZET: DEL PARSON, *HIJ IS HERREZEN*

HIJ IS BINNEN HANDBEREIK

DE HEILAND KAN JE LICHAMELIJK EN GEESTELIJK GENEZEN. STEL JE VOOR HEM OPEN. (Zie Marcus 5:25–34.)

HEIDI DARLEY, *VROUW RAAKT DE ZOOM VAN CHRISTUS' KLEED AAN*

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2003

De Kindervriend

Een groeiend getuigenis

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

President James E. Faust vertelt wat een van zijn grootste krachtbronnen is.

Als ik zo op mijn leven terugkijk, herken ik één bron van uitzonderlijke kracht en zegen. Dat is mijn getuigenis en wetenschap dat Jezus de Christus is, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid. Ik ben uitermate dankbaar dat ik mijn hele leven een eenvoudig geloof heb gehad dat Jezus de Christus is. Dat getuigenis is mij honderden malen bevestigd. Het is de belangrijkste kennis van mijn ziel. Het is het geestelijke licht van mijn hele wezen. Het is de hoeksteen van mijn leven.

De eerste hoeksteen van mijn getuigenis werd lang geleden gelegd. Een van mijn eerste herinneringsbeelden is een angstige nachtmerrie die ik als klein kind had. Ik kan me die nog goed herinneren. Ik moet midden in de nacht hard hebben geschreeuwd. Mijn grootmoeder maakte me wakker. Ik huilde, en zij nam me in haar armen en troostte me. Ze haalde een kom met mijn lievelingspudding, die over was, en ik zat op haar schoot terwijl zij me voerde. Ze vertelde me dat we veilig in ons huis waren omdat Jezus over ons waakte. Ik voelde dat dat waar was, en dat geloof ik nog steeds. Met die zekerheid dat Jezus inderdaad over ons waakt, voelde ik me zowel lichamelijk als geestelijk getroost en ging ik mijn bed weer in.

Die eerste gedenkwaardige herinnering heeft tot andere krachtige bevestigingen geleid dat God leeft en dat Jezus onze Heer en Heiland is. Veel van deze bevestigingen heb ik in antwoord op oprecht gebed ontvangen. Als ik als kind iets kwijt was, zoals mijn kostbare zakmes, merkte ik dat ik het kon vinden als ik maar genoeg bad. En ik kon altijd de weggelopen koeien vinden die aan mijn zorg waren toevertrouwd. Soms moest ik vaker bidden, maar mijn gebeden leken altijd te worden beantwoord. Soms was het antwoord nee, maar meestal was het positief en bevestigend. Zelfs als het nee was, kwam ik erachter dat het antwoord, in de wijsheid van de Heer, het beste voor mij was. Mijn geloof bleef groeien naarmate er bouwstenen aan mijn hoeksteen werden toegevoegd, regel op regel en voorschrift op voorschrift.

Ik geef nederig toe dat die vele ervaringen mijn zekere kennis hebben gevormd dat Jezus onze Heiland en Verlosser is. Ik heb zijn stem gehoord en zijn invloed en aanwezigheid gevoeld — als een warme, geestelijke mantel. Het bijzondere is dat iedereen die er oprecht naar streeft om de geboden te onderhouden en de leiders te steunen, dezelfde kennis in meer of mindere mate kan ontvangen. ●

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2000.

ILLUSTRATOR: MARILEE B. CAMPBELL

Tempelkaarten

In 2003 vind je in ieder exemplaar van *De Kindervriend* tempelkaarten. Haal de tempelkaarten uit het tijdschrift,

FOTOGRAAF: FLOYD HOLMAN

Papeete-tempel (Tahiti)

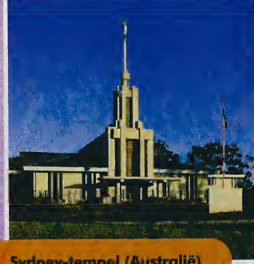
Op 27 oktober 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Boise-tempel (Idaho)

Op 25 mei 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: FLOYD HOLDMAN

Sydney-tempel (Australië)

Op 20 september 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: FLOYD HOLDMAN

Manila-tempel (Filipijnen)

Op 25 september 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Dallas-tempel (Texas)

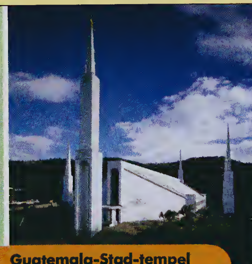
Op 19 oktober 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: FLOYD HOLDMAN

Taipei-tempel (Taiwan)

Op 17 november 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Guatemala-Stad-tempel (Guatemala)

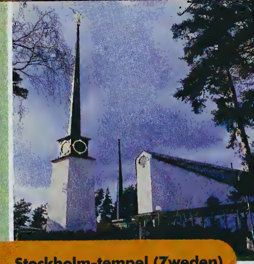
Op 14 december 1984 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: SHAUN D. STAHLE

Freiberg-tempel (Duitsland)

Op 29 juni 1985 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: KENITEDER

Stockholm-tempel (Zweden)

Op 2 juli 1985 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

plak ze op stevig papier en knip ze uit. Verzamel de kaarten als herinnering aan het belang van tempels.

Chicago-tempel (Illinois)

Op 9 augustus 1985 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: TREVOR SIMON

Johannesburg-tempel (Zuid-Afrika)

Op 24 augustus 1985 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: FLOYD HOLDMAN

Seoul-tempel (Zuid-Korea)

Op 14 december 1985 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Lima-tempel (Peru)

Op 10 januari 1986 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Buenos Aires-tempel (Argentinië)

Op 17 januari 1986 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Denver-tempel (Colorado)

Op 24 oktober 1986 door president Ezra Taft Benson ingewijd.

Frankfurt-tempel (Duitsland)

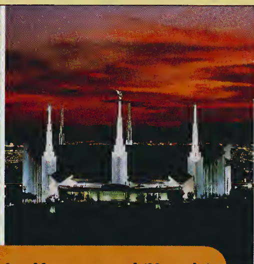
Op 28 augustus 1987 door president Ezra Taft Benson ingewijd.

FOTOGRAAF: ELDEN L. READ

Portland-tempel (Oregon)

Op 19 augustus 1989 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Las Vegas-tempel (Nevada)

Op 16 december 1989 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

GIJ ZIJT DE CHRISTUS

VICKI F. MATSUMORI

'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God' (Matteüs 16:16).

Wie is Jezus Christus? Mensen van allerlei geloof weten dat Hij meer dan 2000 jaar geleden heeft geleefd. Velen geloven dat Hij een groot leraar was. Maar dat is niet alles.

Wie is Jezus Christus? Christenen, ook de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, weten dat Hij veel wonderen heeft verricht. Hij heeft de menigte met vijf broden en twee vissen te eten gegeven, hij heeft de zieken genezen, de blinden doen zien, en de doden opgewekt. Maar dat is niet alles.

Wie is Jezus Christus? Hij vroeg de apostelen: 'Wie zegt gij, dat Ik ben?

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God' (Matteüs 16:15–16).

Wie is Jezus Christus? Hij is de Zoon van God. Onze hemelse Vader heeft Hem gestuurd om zijn kerk te vestigen, het evangelie te verkondigen, voor onze zonden te lijden en sterven, en weer op te staan.

Waar is hij nu? De profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon hebben een visioen gekregen en verklaarden nadien: 'Hij leeft! Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (LV 76:22–23).

Wie is Jezus Christus? Hij is onze Heiland en onze Verlosser. Hij leeft nu. Als we het goede kiezen en tot onze Vader in de hemel gaan in gebed, kunnen we zelf door het getuigenis van de Heilige Geest te weten komen dat Hij de Zoon van onze hemelse Vader is, en dat Hij is gestorven om ons van onze zonden te redden.

Diorama van Jezus Christus in gesprek met kinderen

1. Plak bladzijde 7 op stevig papier.
2. Knip de poppetjes, de stenen en de diorama uit. Knip vervolgens langs de dikke diagonale lijn.
3. Vouw langs de onderbroken lijn en plak het witte gedeelte onder de diorama (zie voorbeeld).
4. Knip gleuven langs de korte, dikke lijnen. Schuif de lipjes van de poppetjes in de gleuven en vouw ze zo dat de poppetjes rechtop staan.
5. Zoek de verwijzingen op de stenen op en lees die verzen. Zet de stenen dan ook in het diorama.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Schrijf de volgende tekstverwijzingen op aparte strookjes papier: Matteüs 3:13–17; Handelingen 2:1, 38, 41; Mosiah 18:14–17; Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–72; Mozes 6:64–66. Verdeel de jeugdwerkkinderen in groepjes. Laat ieder groepje een tekst lezen en een panel vormen. Laat de rest van de kinderen ieder panel vragen stellen over hun tekst, zoals: Wie liet zich dopen? Waar was dat? Hoe voelden de mensen zich? Wat heb je aan de doop? In wat voor opzicht lijkt dat dopen op je eigen doop? Zing liedjes of lofzangen over de doop en getuig van de zegeningen van de doop.

2. Help een ouder kind of een volwassene enkele weken voordat u de Paashosanna (zie deze aflevering, blz. K8–K9) instudeert met het leren van de coupletten. Leer de jeugdwerkkinderen eerst het refrein. Lees Johannes 12:12–18 en bespreek hoe de mensen 'Hosanna' riepen toen de Heiland de stad in kwam. Leg uit dat de mensen in Amerika ook heel blij waren toen de Heiland bij hen kwam. Laat de kinderen 3 Nephi 11:15–17 oplezen. Laat de kinderen bij het zingen van het refrein van de Paashosanna hun oren aanraken als ze 'hosanna' zingen. Laat de kinderen naar het oudere kind of de volwassene luisteren die de coupletten zingt. Laat het hele jeugdwerk met het refrein meezingen. Laat de kinderen de coupletten als volgt instuderen: laat de solist de eerste regel zingen en laat de kinderen die nazingen. Herhaal die procedure met de tweede regel. Laat ze vervolgens de eerste twee regels samen zingen. Herhaal die procedure totdat ze het hele couplet kennen. ●

ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Matteüs 1:21

Johannes 11:25

1 Korintiërs 15:20

Mosiah 3:17

3 Nephi 11:8–10

Plakken

Geschiedenis van Joseph Smith 1:11, 15–17

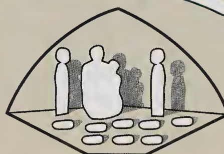
LV 101:32

LV 110:1–4

Voorbeeld

Paashosanna

Bedachtzaam ♩ = 60–66

Dm Gm Dm B♭

1. Eens had - den de pro - fe - ten in 't be - loof - de land voor -
2. Toen Je - zus bij die goe - de men - sen kwam daar in dat

A Dm Gm Dm B♭

speld: na Je - zus' dood zal 't don - ker zijn en volgt na - tuur - ge -
land, her - ken - den zij hun Hei - land, met een wond aan el - ke

Dm Gm A7 Dm

weld. Toen kwam Gods Zoon in stra - lend wit; ze
hand. Ver - re - zen was Hij uit de dood, hun

B♭ A Dm

kniel - den voor Hem neer; Ze wa - ren zo ge -
Ko - ning en hun Heer. En wij zijn net zo

B♭ Dm B♭ A *Refrein* Dm

luk - kig dat ze rie - pen voor hun Heer:
blij als zij en zin - gen tel - kens weer: 'Ho - san - na! Ge -

L.H. *langzamer*

Gm Dm (C) Dm

ze-gend zij de naam van de hoog - ste God! Ho - san - na! Ge -

L.H.

Gm Dm A D

ze - gend zij de naam van de hoog - ste God!'

Tekst: naar Vanja Y. Watkins (1938–) © 1982 IRI
Muziek: Vanja Y. Watkins (1938–) © 1982 IRI
Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

3 Nephi 11:8–17

ILLUSTRATOR: PHYLLIS LUCH; *ACHTERGROND:* FOTOGRAAF: MATTHEW REIER

DE BEPROEVINGEN VAN JEZUS

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

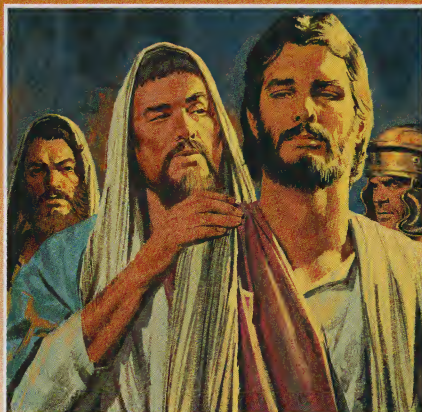
De overpriesters en oudsten van het volk stuurden slechte mannen met zwaarden en stokken naar de hof van Getsemane.

Matteüs 26:47

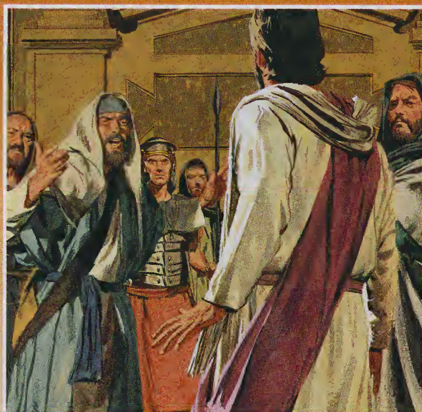
De apostel Judas Iskariot was bij hen. De mannen hadden Judas betaald om hun de Heiland aan te wijzen.

Matteüs 26:14–16, 47

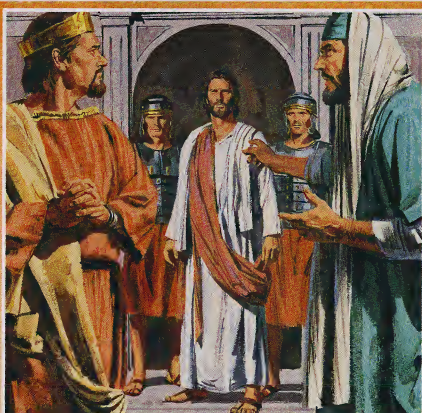
Judas had tegen de mannen gezegd dat hij Jezus een kus zou geven. Toen hij dat deed, arresteerden ze Hem. Daarna bespotten en sloegen de mannen Jezus, en brachten Hem naar de hogepriester Kajafas.

Matteüs 26:48–50, 57; Lucas 22:63–65

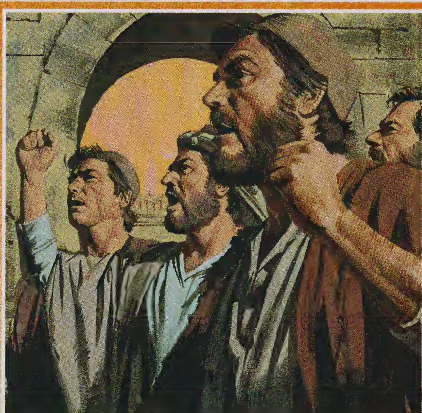
De Joodse leiders hielden een rechtszaak. Ze zeiden dat Jezus de wet had overtreden door te beweren dat Hij de Zoon van God was. Omdat Jezus ook echt de Zoon van God is, en de Christus, ontkende Hij dat niet. Zij beslisten dat Hij schuldig was.

Lucas 22:66–71

De Joodse leiders hadden geen macht om Jezus ter dood te veroordelen. Dus namen ze Hem naar Pontius Pilatus die die macht wel had. Zij vertelden Pilatus dat Jezus het volk aangespoord had om geen belasting te betalen aan de keizer.

Lucas 23:1–3

Maar Pilatus vond dat Jezus niets verkeerds had gedaan. Het was een feestdag in Jeruzalem. En het was de gewoonte dat er tijdens het feest een gevangene werd vrijgelaten. Pilatus wilde Jezus vrijlaten. Maar de menigte wilde in plaats daarvan dat Barabbas, een moordenaar, werd vrijgelaten. Zij schreeuwden dat Jezus gekruisigd moest worden.

Lucas 23:14–21

Pilatus zag nog steeds geen reden om Jezus te doden. Hij wilde Hem toch nog vrijlaten. Maar de priesters en het volk schreeuwden luid dat zij wilden dat Hij gekruisigd werd.

Lucas 23:22–23

Pilatus waste toen zijn handen en zei dat hij niet verantwoordelijk was voor de dood van Jezus. Maar hij gaf de menigte toestemming om Jezus te kruisigen.

Matteüs 27:24–26

DE KRUISIGING VAN JEZUS

De soldaten sloegen Jezus met zwepen. Ze deden Hem een purperen mantel om. Daarna maakten ze een kroon van doornen en duwden die op zijn hoofd. En ze lachten Hem uit en spuugden op Hem. Ze noemden Hem 'Koning der Joden'.

Marcus 15:15–19

Toen de soldaten Jezus naar een heuvel net buiten Jeruzalem brachten om Hem te kruisigen, volgden veel Joden hen. De soldaten lieten Hem zijn eigen kruis dragen, vervolgens legden zij Hem op het kruis, spijkerden zijn handen en voeten aan het kruis vast, en zetten het kruis overeind. Ze kruisigden die dag ook nog twee andere mannen. Dat waren dieven.

Lucas 23:27, 33; Johannes 19:17

Jezus bad. Hij vroeg onze hemelse Vader de soldaten die Hem hadden gekruisigd te vergeven. Zij wisten niet dat Hij de Heiland was.

Lucas 23:34

Maria, de moeder van Jezus, stond bij het kruis. En de apostel Johannes stond er ook. Jezus zei tegen Johannes dat hij voor zijn moeder moest zorgen. Daarom nam Johannes de moeder van Jezus bij zich in huis.

Johannes 19:25–27

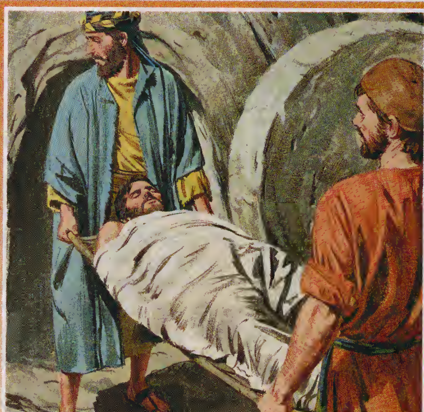
De discipelen waren heel verdrietig, want zij hielden heel veel van de Heiland. Hij leed urenlang aan het kruis. Daarna gaf Hij zijn leven. Zijn geest verliet zijn lichaam.

Matteüs 27:46, 50

De lucht werd donker en een hevige aardbeving brak grote rotsen in stukken. Het gordijn in de tempel dat de voorhang heet, scheurde doormidden. De Romeinse soldaten waren bang.

Matteüs 27:45, 51, 54

Een van zijn discipelen haalde het lichaam van de Heiland van het kruis af, wikkelde het in een doek en legde het in een graftombe — een plek waar men mensen begroef. Er werd een grote steen voor de graftombe gerold.

Matteüs 27:57–60

Onze Heer en Heiland

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wist je dat ouderling Joseph B. Wirthlin vroeger American Football speelde en in het football-team van zijn school zat? Hij houdt van onze Heiland, Jezus Christus, en getuigt van Hem.

Jezus is het Hoofd van zijn kerk, de Schepper van het heelal, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid, en de Rechter van de ziel van de mens.

Ik ben dankbaar dat ik weet dat onze Heer en Heiland aan het hoofd van deze kerk staat, en dat Hij haar door zijn dienstknechten bestuurt. Dit is de kerk van de Heer, niet een kerk van mensen. De algemene autoriteiten in de presiderende raden zijn door God geroepen; hun enige verlangen is om naar zijn wil te dienen, in nederigheid, 'met geheel [hun] hart, macht, verstand en sterkte' (LV 4:2).

De onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens wordt tot stand gebracht door de verzoening van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser. Het is een liefdesdaad waarvoor we dankbaarder zouden moeten zijn dan enige andere zegening of gave van God. De verzoening geeft iedereen de onsterfelijkheid; de onsterfelijkheid is oneindig en universeel [houdt nooit op en is voor alle mensen]. Voor hen die in Christus geloven, zich bekeren van hun zonden, en de wetten van het evangelie gehoorzamen, leidt zij tot het eeuwige leven, het leven dat God leidt. De verzoening redt en verlost ons op wonderbaarlijke wijze van de gevolgen van de val van Adam, van zowel de lichamelijke dood aan het eind van het sterfelijk leven, als de geestelijke dood, de scheiding van de Vader.

Als we denken aan alles wat Jezus is en voor ons doet, wat moeten wij dan eigenlijk doen om onze waardering te tonen? Wij moeten 'de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' leren kennen. (Johannes 17:3.) 'Zij die God kennen, worden net als Hij, en hebben een leven zoals zijn leven, ofwel het eeuwige leven.' (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen [1966–1973], deel 1, blz. 762.)

Met andere woorden: om kennis van Christus te bezitten, moeten we worden zoals Hij. ●

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1993.

ROBERT T. BARRETT, *IN DE HOF VAN GETSEMANE*

Uw voorbereiding op de tempel

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

LV 109:13, 15: Tijdens de inwijding van de Kirtland-tempel bad de profeet Joseph Smith 'dat allen die de drempel van des Heren huis zullen overschrijden, (…) een volheid van de Heilige Geest mogen ontvangen, en overeenkomstig uw wetten worden georganiseerd, en voorbereid mogen zijn al het nodige te ontvangen.'

JOHN FALTER, JOSEPH SMITH INSTRUEERT DE APOSTELEN IN DE KIRTLAND-TEMPEL

President Gordon B. Hinckley: 'Deze unieke, prachtige gebouwen en de verordeningen die erin worden voltrokken, vertegenwoordigen het hoogst bereikbare in onze godsdienst. Deze verordeningen vormen de diepste uitdrukkingswijze van onze geloofsovertuiging. Ik moedig onze mensen overal aan (…) om zo te leven dat ze een tempelaanbeveling waardig zijn, er één te verkrijgen en deze als een kostbaar bezit te beschouwen, en zich er meer voor in te spannen om naar het huis des Heren te gaan en deel te hebben aan de geest die daar te voelen is en de zegeningen die men daar kan ontvangen.' ('Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, blz. 51.)

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De verordeningen en ceremonies van de tempel zijn eenvoudig. Ze zijn prachtig. Ze zijn heilig. Ze worden vertrouwelijk gehouden om te voorkomen dat ze worden gegeven aan wie niet zijn voorbereid. Nieuwsgierigheid is geen voorbereiding. Diepgaande belangstelling is op zich geen voorbereiding. Voor de voorbereiding op de verordeningen zijn stappen nodig: geloof, bekering, doop, bevestiging, leven volgens de evangelienormen, volwassenheid en gedrag dat passend is voor een gast in het huis van de Heer.' (*De Ster*, juni 1992, blz. 17.)

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Er zijn twee begrippen die we vooral in gedachten moeten houden als we ons voorbereiden op de tempel. Het eerste is *verbond*. We moeten niet vergeten dat een verbond een belofte is. Een verbond met God moeten we niet zien als een beperking, maar als bescherming. Verbonden met Hem beschermen ons voor gevaar. (…)

'Het tweede begrip dat nadruk moet krijgen bij onze geestelijke voorbereiding is *verzoening*. De verzoening van Jezus Christus is de belangrijkste daad in de hele geschiedenis van de mensheid. Het is de kern van het heilsplan. Zonder de oneindige verzoening zou de hele mensheid reddeloos verloren zijn. Tempelverordeningen en -verbonden gaan over de verlossende macht van de verzoening.' ('Prepare for Blessings of the Temple', *Ensign*, maart 2002, blz. 21–22.)

Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'Omdat de tempel een huis van vrede is, een huis van openbaring, een huis van gebed, moeten we ons voorbereiden om deel te hebben aan de geest en de gaven die ons daar als dochters van onze hemelse Vader ter beschikking staan. Ons voorbereiden om de zegeningen van de tempel te ondergaan, vereist dat we er nederig, gebedvol en oplettend heengaan, dat we bereidwillig de wereld en haar beslommeringen opzijzetten. Het vereist dat we in de tempel opletten, actief en nadenkend luisterend deelnemen aan de verordeningen die we voor onszelf en anderen ontvangen.'

- *Welke zegeningen heeft u ontvangen door naar de tempel te gaan?*
- *Hoe kunt u deelhebben aan de zegeningen van de tempel als u ver van een tempel woont?* ■

Nieuwtestamentische tijden in een oogopslag

DE LAATSTE WEEK VAN DE HEILAND

	Voorjaar **34**	Zesde dag voor het paasfeest	Vijfde dag voor het paasfeest
GEBEURTENISSEN		4, 5	6, 7, 8, 10
REIZEN	1, 3		
REDES			9
WONDEREN	2		
GELIJKENISSEN			
BOEK VAN MORMON	80		

(Data zijn bij benadering.)
**Volgens Joodse traditie begint de dag bij zonsondergang.*

1. **Johannes 11:7** Jezus keert voor de laatste keer terug naar de omgeving van Jeruzalem.
2. **Johannes 11:1–53** Jezus wekt Lazarus op uit de dood.
3. **Johannes 11:54** Jezus gaat naar de stad Efraïm.
4. **Johannes 12:1–8** In Betanië zalft Maria Jezus' voeten.
5. **Johannes 12:9–11** Hogepriesters spannen samen om Jezus en Lazarus te doden.
6. **Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 21:1–6** Zoals hun is opgedragen, brengen twee discipelen een veulen naar Jezus.
7. **Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 21:7–11** Jezus komt Jeruzalem binnen op een veulen. Een menigte mensen ontvangt Hem als een koning.
8. **Lucas 19:41–44** Jezus weent over Jeruzalem.
9. **Johannes 12:20–50** In de tempel vertelt Jezus een aantal Griekse joden over zijn Vader.
10. **Matteüs 21:12–16** Jezus verdrijft voor de tweede maal de geldwisselaars uit de tempel.
11. **Matteüs 21:17** Jezus gaat terug naar Betanië.
12. **Matteüs 21:18–22** Tijdens zijn terugreis naar Jeruzalem vervloekt Jezus de dorre vijgenboom.
13. **Matteüs 21:23–46** Hogepriesters betwisten Jezus' bevoegdheid. Hij berispt hen.
14. **Matteüs 21:28–22:14** Gelijkenissen van de twee zoons, de onrechtvaardige pachter, en de bruiloft van de koningszoon.
15. **Matteüs 22:15–46** Vijanden proberen Jezus op zijn woorden te vangen. Hij beantwoordt hun vragen over de Romeinse belastingen, het huwelijk en de opstanding, en het belangrijkste gebod.
16. **Marcus 12:41–44** Jezus ziet dat een weduwe een muntje in de offerkist werpt.
17. **Matteüs 23:1–36** Jezus waarschuwt de menigte voor schijnheiligheid.
18. **Matteüs 23:37–39** Jezus weent weer over Jeruzalem.
19. **Matteüs 24–25; Matteüs 1 naar Joseph Smith** Op de Olijfberg vertelt Jezus zijn discipelen over de verwoesting van Jeruzalem en de tekenen van zijn wederkomst.

Vierde dag voor het paasfeest | Derde dag | Tweede dag voor het paasfeest | 18.00 UUR* | Eerste dag van het ongedesemde brood | 21.00 UUR | Middernacht

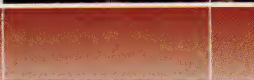
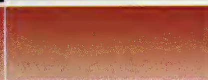
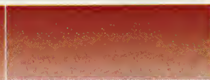
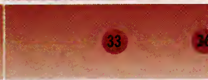

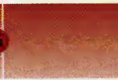

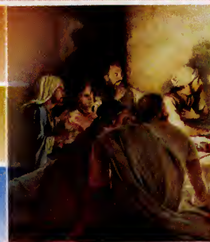

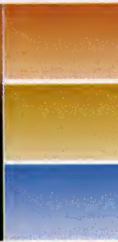

20. Matteüs 25 Gelijkenissen van de tien maagden, de talenten, en de schapen en de bokken.

21. Matteüs 26:1–2 Jezus vertelt zijn discipelen dat Hij over twee dagen gekruisigd zal worden.

22. Matteüs 26:3–5 Hogepriesters spannen weer samen om Jezus te doden.

23. Matteüs 26:6–13 Jezus bezoekt het huis van de melaatse Simon. Een vrouw zalft Jezus ter voorbereiding op zijn dood.

24. Lucas 22:3–6 Judas Iskariot onderneemt stappen om Jezus aan de hogepriesters te verraden.

25. Lucas 22:7–13 De discipelen maken een bovenzaal klaar voor het paasmaal.

26. Lucas 22:14–38 Na zonsondergang gebruikt Jezus het laatste avondmaal met zijn twaalf apostelen.

27. Johannes 13:18–30 Jezus kondigt aan dat een van zijn discipelen Hem zal verraden. Judas verlaat de zaal.

28. Marcus 14:22–25 Jezus stelt het avondmaal in.

29. Johannes 13:2–17 Jezus wast de voeten van de apostelen.

30. Johannes 13:31–35 Jezus onderwijst zijn discipelen en gebiedt hun elkaar lief te hebben zoals hij hen liefheeft.

31. Marcus 14:27–31 Jezus' discipelen beloven Hem trouw.

32. Johannes 14 Jezus getuigt van zijn goddelijke aard en vertelt over de Trooster.

33. Lucas 22:39 Jezus en de discipelen gaan naar de Olijfberg.

34. Johannes 15–16 Jezus vertelt zijn discipelen over de ware wijnstok, liefde, tegenstand, en zijn naderende dood.

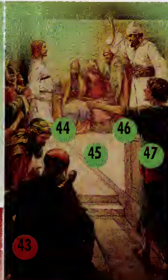
35. Johannes 17 Jezus spreekt het hogepriesterlijk gebed uit en bidt tot de Vader voor zijn apostelen en allen die door hen in Hem geloven.

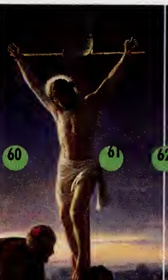
36. Johannes 18:1 Jezus en zijn discipelen komen in de hof van Getsemane.

37. Marcus 14:32–42; Lucas 22:40–46 Jezus neemt Petrus, Jakobus en Johannes mee de hof in; Jezus bidt; een engel troost Hem; Jezus ziet dat de drie slapen; Hij bidt weer; Jezus bloedt uit iedere porie; de drie slapen weer; Hij bidt voor de derde keer; Jezus wekt zijn discipelen.

38. Lucas 22:47–48; Johannes 18:2–9 Judas Iskariot verraadt Jezus met een kus. Zijn belagers vallen op de grond.

Middernacht | 03.00 UUR | 06.00 UUR | 09.00 UUR | 12 UUR 'S MIDDAGS | 15.00 UUR

GEBEURTENISSEN: 37 38 39 41 44 45 46 47 49 51 53 55 56 58 59 60 61 62 63

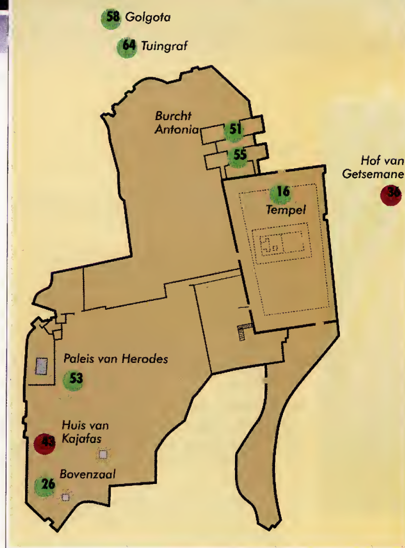
REIZEN: 42 43 50 52 54 57

REDES: 48

WONDEREN: 40

GELIJKENISSEN

BOEK VAN MORMON: 81

39. Johannes 18:10–11 Petrus probeert de inhechtenisneming van Jezus te voorkomen.

40. Lucas 22:49–51 Jezus geneest het oor van de knecht van de hogepriester.

41. Marcus 14:46, 48–52 Jezus wordt gevangengenomen; de discipelen vluchten.

42. Johannes 18:13 Jezus wordt eerst naar het paleis van Annas gebracht.

43. Johannes 18:24 Jezus wordt naar Kajafas gestuurd.

44. Johannes 18:14–23 Kajafas ondervraagt Jezus; een dienaar slaat Jezus in het gezicht.

45. Matteüs 26:59–68 Leden van de raad ondervragen, bespotten, bespuwen en slaan Jezus.

46. Lucas 22:56–62 Petrus ontkent drie keer dat hij Jezus kent.

47. Lucas 22:66–67 Bij zonsopgang wordt Jezus ondervraagd door de hele raad.

48. Matteüs 27:1; Lucas 22:67–71 Jezus verklaart dat Hij de Zoon van God is. Hij wordt ter dood veroordeeld.

49. Matteüs 27:3–10 Judas hangt zichzelf op.

50. Johannes 18:28 Jezus wordt naar het Romeinse gerechtsgebouw gebracht.

51. Johannes 18:29–38 Pilatus ondervraagt Jezus en vindt in Hem geen schuld.

52. Lucas 23:6–7 Pilatus stuurt Jezus naar koning Herodes Antipas.

53. Lucas 23:8–12 Herodes ondervraagt en bespot Jezus.

54. Lucas 23:11 Jezus wordt teruggestuurd naar Pilatus.

55. Lucas 23:13–25 Pilatus stelt voor om Jezus vrij te laten, maar het volk zegt: 'Kruisig Hem'. Pilatus laat Barabbas vrij.

56. Johannes 19:1–16 Jezus wordt gegeseld, krijgt een doornenkroon op het hoofd, wordt gekleed in een paarse mantel en wordt door Romeinse soldaten geslagen. Pilatus wil Jezus weer vrijlaten, maar het volk wil dat Hij gekruisigd wordt.

57. Marcus 15:20–22 Jezus wordt naar Golgota gebracht.

58. Marcus 15:23–28; Johannes 19:23–24 Jezus wordt aan het kruis genageld. Soldaten werpen het lot om zijn kleren.

59. Marcus 15:29–32 Jezus wordt bespot terwijl Hij aan het kruis hangt.

60. Marcus 15:33 Duisternis bedekt het land drie uur lang.

61. Johannes 19:29 Jezus krijgt azijn te drinken.

62. Marcus 15:37–38 Jezus spreekt zijn laatste woorden en sterft. Er doet zich een aardbeving voor, en de voorhang van de tempel scheurt in tweeën.

63. Johannes 19:31–37 Een soldaat doorsteekt Jezus' zijde met een lans.

64. Johannes 19:38–42 Vóór zonsondergang wordt Jezus' lichaam in een graf gelegd.

65. Matteüs 27:62–66 Hogepriesters en farizeeën verzegelen het graf en zetten er bewakers voor.

66. LV 138:11–24 Terwijl zijn lichaam in het graf ligt, bezoekt Jezus de rechtvaardigen in de geestenwereld.

67. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 28:2–4 Tijdens Jezus' opstanding beeft de aarde en ontsluiten engelen zijn graf.

68. Matteüs 27:52–53 Rechtschapen heiligen in de geestenwereld herrijzen.

69. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 28:1–8; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Marcus 16:1–8 Enige vrouwen, onder wie Maria Magdalena, zien dat het graf open is, zien de engelen, en lopen hard naar de discipelen om het te vertellen.

70. Johannes 20:2–10 Petrus en Johannes haasten zich naar het graf en zien dat het leeg is.

71. Johannes 20:11–17 Jezus verschijnt bij het graf aan Maria Magdalena.

72. Lucas 24:34 Jezus verschijnt aan Petrus.

73. Matteüs 28:9–10; Lucas 24:10–11 Jezus verschijnt aan andere vrouwen. Zij getuigen tot de discipelen van zijn opstanding.

74. Lucas 24:13–35 Jezus verschijnt aan de twee discipelen op de weg naar Emmaüs.

75. Lucas 24:36–48; Johannes 20:19–25 In Jeruzalem verschijnt Jezus aan een groep discipelen; Tomas is daar niet bij.

76. Johannes 20:26–29 Acht dagen later verschijnt Jezus aan Tomas en de andere apostelen.

77. Johannes 21:1–23 Bij het meer van Tiberias verschijnt Jezus aan zeven discipelen. Tegen Petrus zegt Hij: 'Hoed mijn schapen.'

78. Matteüs 28:16–20 In Galilea verschijnt Jezus aan elf discipelen.

79. Lucas 24:49–53; Handelingen 1:1–11 Veertig dagen na zijn opstanding vaart Jezus vanaf de Olijfberg op ten hemel. Twee engelen beloven dat Jezus op dezelfde manier zal terugkeren.

BOEK VAN MORMON

80. 3 Nephi 8:2–3 De rechtschapenen in Amerika beginnen vurig uit te kijken naar het teken van Christus' dood.

81. 3 Nephi 8:5–19 Zware stormen en aardbevingen zijn de oorzaak van verwoestingen in heel Amerika.

82. 3 Nephi 8:20–10:9 Duisternis bedekt het land drie dagen lang. Jezus spreekt vanuit de hemel tot de meer rechtschapen mensen in Amerika.

83. 3 Nephi 11:1–26:15 Jezus bezoekt en onderwijst de mensen in Amerika.

84. 3 Nephi 16:1–3 Jezus bezoekt andere verloren schapen van het huis van Israël.

God had een plan met mij persoonlijk

ROCHELLE WELTY EN JAN PINBOROUGH

Geleidelijk aan heeft de Heer Annapurna Guru Murala, een jonge-vrouw uit India, geholpen haar dromen en zijn plannen voor haar te verwezenlijken.

Een meisjesdagboek is vaak een verslag van haar dromen, en in Annapurna Guru's dagboek stond haar diepst gekoesterde verlangen. 'Eens', schreef zij, 'ga ik naar de tempel.'

Annapurna was geen lid van de kerk toen zij die woorden opschreef. In Haiderabad (India), waar ze opgroeide, had ze als kind op een katholieke school iets gehoord over het christendom. Toen sprak haar oudere broer, Murthy, in 1992 met zendelingen van de kerk, en hij liet zich dopen. Annapurna was veertien toen haar broer haar een boek-van-mormon gaf. 'Meteen toen ik het las', vertelt ze, 'voelde ik dat het waar was.'

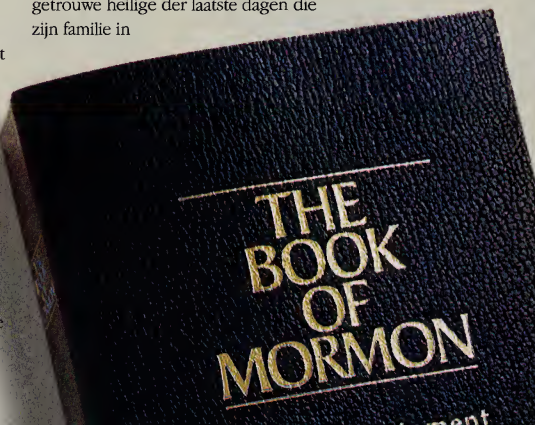
Annapurna vond in het evangelie antwoord op de vragen die haar het meest bezighielden, vooral over wat er na de dood gebeurt. Maar zo zeker als ze wist dat het evangelie waar was, wist ze nog iets anders: haar ouders zouden niet toestaan dat ze zich in een christelijke kerk liet dopen.

In de rest van haar tienerjaren leefde Annapura heimelijk volgens haar nieuwe geloof. Ze las in het Boek van Mormon en de Bijbel. Ze bad. Ze leerde wat er te leren viel. En ze begon te dromen van iets moois: op een goede dag zou ze met een lid van de kerk trouwen. Op een goede dag zou ze naar de tempel gaan. En op een goede dag zou zij haar kinderen het kostbare geschenk geven dat zij miste: lidmaatschap van de kerk van de Heer.

Het ene wonder na het andere

Toen Annapurna twintig was en afgestudeerd aan de hogeschool, hadden haar ouders plannen voor een traditioneel huwelijk voor hun dierbare dochter. Maar Annapurna beschouwde haar dromen nooit als onvervulbaar, want ze voelde dat het niet alleen háár dromen waren. 'Ik had grote dromen,' zei ze, 'maar eigenlijk had God zijn eigen plannen voor mij.'

Toen Annapurna 21 was, begonnen die goddelijke plannen werkelijkheid te worden — door het ene wonder na het andere. Eerst ontmoette ze Santosh Murala, een getrouwe heilige der laatste dagen die zijn familie in

Haiderabad bezocht. Als student medicijnen deed Santosh een opleiding voor chirurg in Chandigarh, op een afstand van twee dagen per trein. Toen ze elkaar ontmoetten, spraken Annapurna en Santosh een half uur met elkaar. Na dat korte gesprek belde Santosh zijn vriend Neil Twitchell, die destijds zendingspresident was van het zendingsgebied Bangalore (India), en vertrouwde hem toe: 'Zij is geweldig!' Santosh voelde heel duidelijk dat dit de vrouw was waarnaar hij gezocht had. Annapurna voelde dat Santosh — de eerste jongeman van de kerk die ze ooit had ontmoet — de man was waarom ze had gebeden.

Ze schreven elkaar een paar brieven. Hun gevoelens werden bevestigd. Een aantal maanden later trouwden ze. Het is te begrijpen dat Annapurna's familie — en ook die van Santosh — aanvankelijk ontsteld was. Maar Annapurna was wettelijk oud genoeg om met een man van haar eigen keuze te trouwen.

Annapurna bekeek deze situatie door de ogen van het geloof. 'Als ik getrouwd zou zijn om mijn ouders en andere mensen een genoegen te doen,' zei ze, 'zouden mijn kinderen misschien nooit van de kerk gehoord hebben, en de hele verantwoordelijkheid daarvoor zou op mijn schouders liggen. Deze ene stap heeft mijn leven en dat van mijn nageslacht veranderd. In dit leven ergeren mijn ouders zich misschien aan mij, maar in de eeuwigheid zullen ze blij met me en trots op me zijn.' In feite accepteren Annapurna's ouders haar huwelijk al beter. Ze vinden Santosh aardig en gaan zelfs op bezoek bij Santosh' ouders.

'God zorgt voor je'

Het volgende deel van Annapurna's droom ging in vervulling toen ze zich eindelijk liet

***Boven:** Annapurna, Neil en Santosh. Hun tweede zoon, Keith Ammon, is geboren in juli 2002. Annapurna droomt van de dag dat haar zoons en anderen van hun generatie een zending vervullen, naar de tempel gaan, en leiders worden van de kerk in India.*

FOTO'S MET TOESTEMMING VAN DE FAMILIE MURALA, BEHALVE WAAR DAT WORDT AANGEGEVEN; ACHTERGROND: FOTOGRAAF: KELLY LARSEN; KAART: RANDALL J. PIXTON

dopen. Er was geen gemeente in Chandigarh, dus voor die doop ondernam het echtpaar Murala de reis van vijf uur naar New Delhi. Ironisch genoeg stond het Annapurna nu vrij om naar de kerk te gaan, maar was de dichtstbijzijnde gemeente ver weg. 'Vóór mijn doop was de kerk vlakbij mijn huis, om de hoek aan het eind van de straat, en kon ik er niet heen', zegt ze. 'Nu moesten we vijf uur naar de kerk reizen, dus konden we maar eens in de maand.' Annapurna raakte in verwachting en de reis van vijf uur werd haar te zwaar.

Maar er gebeurde nog een wonder, in de vorm van twee gezinnen van de kerk. 'God zorgt voor je', legt Santosh uit. Een Engels echtpaar, broeder en zuster Beer, kwamen naar Chandigarh, waar broeder Beer in de wegenbouw werkte. Zuster Beer gaf instituutslessen aan het echtpaar Murala, en de familie Beer hield elke week gezinsavond met de familie Murala. Er verhuisde ook een Koreaans gezin, Moon, naar Chandigarh, waar broeder Moon bij een bouwbedrijf werkte. Twee jaar lang kwam dat groepje heiligen der laatste dagen in het huis van de

Annapurna's gekoesterde droom ging uiteindelijk in vervulling toen zij, Santosh en Neil in juni 2001 werden verzegeld in de Hongkong-tempel (China).

familie Moon bij elkaar voor de avondmaalsdienst. Kort nadat Santosh zijn opleiding in Chandigarh afgerond had, verhuisden ook de families Beer en Moon.

In New Delhi, waar Santosh een opleiding hartchirurgie volgt, zijn twee gemeenten van de kerk. Nu weet Annapurna al bijna evenveel over de kerk als over het evangelie. Ze heeft lofzangen leren zingen en dirigeren.

Dromen voor de volgende generatie

Op 19 juni 2001 — Annapurna's 24ste verjaardag — ging haar meisjesdroom van een tempelhuwelijk in vervulling. Het gezin Murala reisde naar de Hongkong-tempel (China) toen hun eerste kindje, Neil, nog geen twee was. Tijdens de vijf dagen die ze in de tempel doorbrachten, brak het heilige en prachtige moment aan dat ze aan elkaar en aan hun zoon verzegeld werden.

Het leven van het gezin Murala is overvol. Annapurna is jeugdwerkpresidente en Santosh is president van de gemeente New Delhi 1. Santosh is ongeveer honderd uur per week in het ziekenhuis en draait daar diensten van 18 en 36 uur. Om op zondag zijn taken in de kerk te kunnen vervullen, werkt hij op feestdagen. Annapurna staat dus grotendeels alleen voor de zorg van hun twee jonge kinderen. Ze steunt haar man ook in zijn zware taak.

En ze blijft dromen. Ze droomt ervan dat haar ouders op een dag het evangelie omarmen. Ze droomt van de dag dat haar eigen kinderen en die van anderen — de eerste generatie kinderen in India die het programma van het jeugdwerk, het seminarie en de jongemannen en jongevrouwen zullen volgen — sterke leiders van de kerk zullen zijn. Ze droomt van de tijd dat haar kinderen op zending gaan. Ze droomt van de tijd dat ook zij naar de tempel gaan. En ze durft zelfs te dromen dat die tempel in India staat. ■

Rochelle Welty en haar man, Roy, hebben een zending vervuld in het zendingsgebied Bangalore (India). Jan Pinborough is lid van wijk East Mill Creek 4, in de ring East Mill Creek-Salt Lake.

FOTOGRAAF VAN DE HONGKONG-TEMPEL: CRAIG DIMOND

JE TIJD GOED INDELEN EN IN EVENWICHT BLIJVEN

Je tijd goed indelen en evenwicht in je leven vinden, kan moeilijk zijn. Maar het is wel mogelijk. De Heer heeft ons gezegd: 'Zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u worden toegeworpen' (3 Nephi 13:33). Meestal komt alles in orde als we de juiste prioriteiten stellen. Hier volgen een paar ideeën om in evenwicht te blijven:

- Stel de Heer op de eerste plaats in je leven. Maak altijd tijd vrij om te bidden en dagelijks in de Schriften te lezen.
- Zorg voor orde. Maak een 'doe'-lijst of een schema.
- Stel prioriteiten. Beslis welke zaken het belangrijkste zijn en doe die eerst.
- Schrijf belangrijke gebeurtenissen op een kalender en raadpleeg die regelmatig.
- Heilig de sabbatdag. Je denkt misschien dat een dag niet genoeg uren heeft om te doen wat je allemaal moet doen, maar vergeet niet dat de zondag de dag van de Heer is, en dat Hij je zal zegenen als je gehoorzaam bent.
- 'Loop niet sneller, of werk niet meer dan uw krachten toelaten en er middelen worden verschaft (…); doch wees ijverig tot het einde toe' (LV 10:4). Maak zo goed mogelijk gebruik van de tijd die je hebt, en overweeg om minder belangrijke activiteiten te schrappen.
- Vraag hulp. Wend je tot je familie, vrienden of leerkrachten als je last je te zwaar wordt en je niet weet wat je moet doen.
- Bid om hulp. Onze hemelse Vader weet onder hoeveel druk je staat, en Hij kan je lasten helpen verlichten.
- Luister naar de Geest. Misschien krijg je het gevoel dat je iets moet doen wat je niet van plan was.
- Leg bij al dat plannen niet elke minuut van je dag vast. Hou tijd vrij voor gezinsleden, voor hulp aan anderen en gewoon om je te ontspannen en jezelf te zijn. ■

FOTOGRAAF: SCOTT TANNER

DANSEND TERU

G NAAR DE KERK

Ik dans graag. Daarom werd ik uitgenodigd voor een dansavond van de ring. Ik had niet in de gaten dat elke stap me terugbracht naar de kerk.

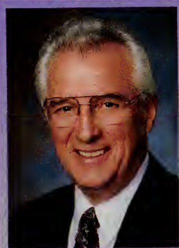
OUDERLING NED B. ROUECHÉ
van de Zeventig

Tegen het einde van mijn tienerjaren kreeg ik een telefoontje dat mijn leven — mijn eeuwige leven — zou veranderen.

Een zuster van mijn wijk belde op met de vraag of ik over een paar weken op de wekelijkse activiteitenavond een dansnummer wilde doen. Dansen is een hobby van me, en ik leerde ballroomdansen bij een dansschool in Salt Lake City. Ik was nog nooit naar een dansfeest van de kerk geweest, en ik aanvaardde de uitnodiging graag.

Mijn partner en ik waren er op de afgesproken avond en werden enthousiast begroet. Het verbaasde me dat wij als enigen op het programma bleken te staan. Het was een leuke ervaring, en ik genoot erg van de avond.

De volgende zondagochtend besloot ik voor het eerst sinds ik tot diaken was geordend, in onze wijk naar de kerk te gaan. Destijds was niemand in ons gezin actief.

Mij werd gevraagd of ik dansles in de wijk wilde geven. Dat gaf me het gevoel dat ik nodig was, en ook een taak.

Ik trof mensen aan die me hartelijk welkom heetten en die oprechte vriendschap en aandacht toonden. Die ervaringen waren voor mij het begin van de weg naar activiteit en dienstbetoon in de kerk, waardoor ik door de jaren heen veel vreugde heb ervaren.

Terugkomen

Een groep broeders nam me onder hun hoede, en we werden goede vrienden. Een aardige teruggekeerde zendeling onderwees me in de grondbeginselen van het evangelie en hielp me bij mijn voorbereiding op een zending. In diezelfde periode werd mij gevraagd of ik dansles in de wijk wilde geven. Dat gaf me het gevoel dat ik nodig was, en ook een taak.

De volgende vijftien maanden vlogen voorbij, vol groei en blijdschap naarmate ik vorderingen maakte. Al snel kreeg ik een oproep voor een zending in Mexico. Ik ging al gauw houden van de taal, het land en de mensen. De verkondiging van de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

K*ijk om je heen naar minderactieve leden en naar mensen van andere geloofsrichtingen. Sluit vriendschap met ze. Je zult een positieve invloed uitoefenen en ze tot zegen zijn tot in de komende generaties.*

Christus legde bij mij een fundament waarop ik de rest van mijn leven kon bouwen.

Uitnodiging

Ik weet wat het betekent om een vriend en een taak te hebben, en gevoed te worden door het goede woord van God. Er zijn veel mensen die niet begrijpen wat ze missen in hun leven en die snakken naar de tedere gevoelens die ontstaan doordat je de liefde van onze Heiland kent. Er zijn goede mensen die als het ware in een winterslaap zijn, in afwachting van het ontwaken van hun ziel door hen die het 'goede nieuws' brengen. Anderen observeren ons, kijken naar ons voorbeeld en zeggen: 'Wat ik zie, bevalt me; hoe kan ik er deelgenoot van worden?'

Ik vraag je: kijk om je heen naar de minderactieven en naar mensen van andere geloofsrichtingen. Zoek ze op. Steek ze een warme, vriendschappelijke hand toe. Nodig ze uit om met je mee te gaan. Sluit vriendschap met ze. Je zult een positieve invloed uitoefenen en ze tot zegen zijn tot in de komende generaties.

'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen;

'Want ziet, de Here, uw Verlosser onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.

'En Hij is wederom uit de doden opgestaan, opdat Hij alle mensen tot Zich mocht brengen op voorwaarde van bekering.

'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' (LV 18:10–13).

Ik nodig iedereen uit om zich te komen verheugen in de fantastische zegeningen van de volheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Laten we de tradities van mensen terzijde stellen, alles wat ons leven te vol maakt en ons bedachtzaam wegleidt van wat Moroni 'het rechte pad' noemt (Moroni 6:4), en ons hart richten op Hem die ons heeft vrijgekocht, Jezus Christus onze Heiland, en laten we Hem volgen.

Luister naar je hart en volg die aanwijzingen. Je zult onderwezen worden van omhoog en antwoord krijgen op je gebeden.

Laten we met meer enthousiasme voortgaan en zielen tot Hem brengen, opdat zij gevoed mogen worden door zijn goede woord en zijn tedere liefde leren kennen.

Die avond, zo lang geleden, toen mij werd gevraagd mijn talent te laten zien, ging de deur open naar een schitterende nieuwe wereld van vrienden en activiteit in de kerk. Ik ben de mensen dankbaar die me een warme, vriendschappelijke hand toestaken, me uitnodigden, me voedden en me tot zegen waren.

Tenslotte is dit de Kerk van Jezus Christus, en geen enkele vreugde kan evenaren wat we ondergaan als we onze geest laten stralen door zijn boodschap van liefde. Mogen wij allen gezegend worden, de gever en de ontvanger, als we die kostbare boodschap uitdragen. ■

Ontleend aan een conferentietoespraak van april 1999.

RECHTS: FOTOGRAAF: TAMRA H. RATIETA, GEPOSEERD DOOR MODELLEN; BERTEL THORVALDSEN, DE CHRISTUS (DETAIL)

DE WONDEN DIE DE MIJNE GENEZEN

ELVIN MENCÍA

Met fietsen heb ik een wond opgelopen. Aan zonde en onachtzaamheid heb ik een ander soort wonden overgehouden — een soort dat door de verzoening van Jezus Christus kan worden genezen.

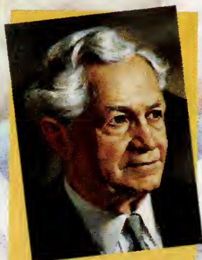
Toen ik een tiener was, vergeleken een vriendin en ik vaak onze littekens. We waren allebei jong en heel actief, dus we hadden aardig wat wonden opgelopen die littekens waren geworden. We hadden er één die even groot was, dezelfde vorm had en ook op precies dezelfde plek zat. Die zat op onze linkerknie, en allebei hadden we hem opgelopen met fietsen.

Op een koele avond in juli kwam die vriendin bij mij in Honduras, vergezeld van haar zus en twee jonge mannen, die De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vertegenwoordigden. De zendelingen onderwezen het evangelie aan onze gezinsleden en mij, en vier weken later lieten we ons dopen.

Toen ik het evangelie had gevonden, besefte ik dat ieder van ons geestelijke wonden heeft. Net als onze lichamelijke wonden zijn ze veroorzaakt door onachtzaamheid of als gevolg van het overtreden van veiligheidsnormen — in dit geval de geboden van God. Dat zijn wonden die niet genezen met een zalfje of een operatie. Alleen de verzoening van onze Heiland, Jezus Christus, kan ons genezen. Alleen onze bekering en ons geloof in Hem kan onze pijn verzachten. Hij is de enige geneesheer die ons vrede kan schenken.

Als ik nu mijn littekens bekijk, denk ik aan andere wonden — de wonden in de handen, voeten en zijde van de Meester. Zijn wonden zijn de enige die de mijne kunnen genezen. ■

Elvin Mencía is voltijdzendelinge in het zendingsgebied Managua (Nicaragua).

PRESIDENT
DAVID O. McKAY
(1873–1970)

Ik zou tegen elke jongeman [en jongevrouw] in deze kerk willen zeggen: als je succesvol en gelukkig wilt zijn, als je je verstandelijke, lichamelijk en geestelijke kracht bewaart, zul je de verleiding weerstaan om toe te geven aan je begeerten en lusten.

President David O. McKay, Conference Report, april 1945, blz. 123.

DAN

Dat paard was intelligent — soms intelligenter dan goed voor hem was.

Ik had veel plezier in het trainen van een goed gefokt veulen. Hij had een goed karakter, heldere, bolle ogen, hij was goed geproportioneerd, en alles samen genomen, een prima dier. Als hij werd bereden, was hij zo gewillig, ontvankelijk en bereidwillig als een paard maar kon zijn. Hij en mijn hond Scotty waren echte maatjes. Ik had schik in de manier waarop hij afging op iets waarvan hij bang was. Hij vertrouwde erop dat hem, als hij deed wat ik van hem vroeg, niets zou overkomen.

Maar mijn paard Dandy had een hekel aan belemmeringen. Hij had het niet naar zijn zin als hij vastgebonden werd en knabbelde aan het touw tot hij vrij was. Hij liep niet weg; hij wilde alleen maar vrij zijn. Omdat hij dacht dat andere paarden dat ook hadden, bleef hij hun touwen ook losmaken. Hij had een hekel aan de beperking van de weide, en als hij in de omheining een stukje met alleen glad ijzerdraad kon vinden, bewerkte hij het voorzichtig met zijn poten, net zolang tot hij eroverheen kon stappen, de vrijheid in. Meer dan eens waren mijn buren zo vriendelijk hem weer in de wei terug te zetten. Hij leerde zelfs hoe hij het hek open kon duwen. Hoewel hij vaak irritante en soms dure schade veroorzaakte, bewonderde ik zijn intelligentie en vindingrijkheid.

Maar door zijn nieuwsgierigheid en verlangen om de buurt te verkennen, kwamen hij en ik in de problemen. Eens werd hij op de grote weg aangereden door een auto, met als gevolg een beschadigd voertuig, een geblesseerd paard, en een licht gewonde automobilist.

Tijdens zijn herstel, en met nog steeds een hang naar zwerven, inspecteerde hij de hele omheining. Zelfs de hekken waren met ijzerdraad afgesloten. Daarom dachten we even dat Dandy veilig in de wei zou blijven.

Maar op een dag vergat iemand het hek met ijzerdraad af te sluiten. Dandy merkte dat, maakte het hek open, nam een ander paard mee, en samen bezochten zij de wei van de buurman. Ze gingen naar een oud huis dat voor opslag werd gebruikt. Dandy's nieuwsgierigheid bracht hem ertoe de deur open te duwen. Er stond een zak graan. Wat een vondst! En wat een tragedie! Het graan was vergif voor knaagdieren! Binnen een paar minuten hadden Dandy en het andere paard pijnlijke krampen, en binnen korte tijd waren ze allebei dood.

Wat lijken veel van jullie, jonge mensen, veel op Dandy! Jullie zijn niet slecht; jullie zijn niets slechts van plan; maar jullie zijn impulsief, energiek, nieuwsgierig, en jullie willen graag iets doen. Je bent ook rusteloos als je onder druk staat, maar als je zonder leiding wordt vrijgelaten, word je maar al te vaak geconfronteerd met verleidingen, en te vaak raak je gevangen in de valstrik van het kwaad. ■

Aangepast overgenomen uit een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1968.

ILLUSTRATOR: GREG NEWBOLD; ALVIN GITTINS, PORTRET VAN DAVID O. MCKAY

DY

Heeft mijn leven een doel?

Michael Renker

Ik had me dikwijls afgevraagd of mijn leven een doel had, maar nu was die vraag heel belangrijk voor me. Hoewel ik pas 22 was, waren mijn benen plotseling buitengewoon zwak geworden. Misschien zijn ze gewoon moe van het dansen in de disco's, dacht ik. Misschien zijn ze in staking gegaan.

Ik ging naar een dokter die dacht dat ik een spierziekte had en me onmiddellijk naar een kliniek stuurde. Er brak een periode aan waarin ik in mijn geboorteland Duitsland van de ene kliniek naar de andere gestuurd werd. Ik onderging veel onderzoeken, maar geen daarvan wees iets uit. Maar ik had nog steeds veel pijn, en geen kracht. Het was bijna ondraaglijk. Omdat alle onderzoeken negatief waren, dacht iedereen dat ik simuleerde. Ik voelde me alleen en kon geen doel in het leven ontdekken, hoewel ik ernaar hunkerde.

Mijn nieuwe vriendin gaf me een boek-van-mormon, en ik begon erin te lezen. Weldra dacht ik alleen maar aan de kerk.

Rond die tijd werd ik naar een kliniek in Koblenz gestuurd. Daar ontmoette ik een jonge vrouw van ongeveer mijn leeftijd die anders leek dan de andere patiënten. Ze leek positief tegenover het leven te staan, hoewel ze toch ernstig ziek was. Op een zondag zag ik haar in de hal. Ze droeg een zondagse jurk, en ik vroeg haar waarom ze zich zo mooi had aangekleed. Ze antwoordde: 'Ik ben naar de kerk geweest.'

Ik had lange tijd geen belangstelling voor religie gehad. Hoewel ik van huis uit protestant was, vond ik dat religie veel zinloos gepraat was. Ik wist wel dat er een God was, maar ik had geen hoge pet op van georganiseerde godsdienst hier op aarde.

'Naar de kerk?' zei ik ingehouden. Toen vroeg ik bij welke kerk ze hoorde.

'Bij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', antwoordde ze. Ik verbleekte. 'Wat is dat? Een vreemde sekte?' vroeg ik me af. Ik stelde haar veel vragen over haar kerk. Hoewel ze veel had doorgemaakt, twijfelde ze niet. Ze bad tot haar hemelse Vader en vertrouwde op Hem. Tegelijkertijd fascineerde en beangstigde dat me.

Mijn nieuwe vriendin gaf me een boek-van-mormon, en ik begon erin te lezen. De zendelingen in Koblenz gaven me de eerste les. Toen werd ik, wegens een ziekte die ik opliep, overgeplaatst naar een andere kliniek. Mijn vriendin bezocht me vaak. Ik had mijn boek-van-mormon bij me, en ik bleef erin lezen. Ik had veel van het leven geleerd, en voor het eerst had ik een echte vriendin gevonden.

Toen ik even weg mocht uit de kliniek, bezocht ik mijn vriendin en haar familie in Solingen. Het waren de aardigste mensen die ik ooit ontmoet had, en die zondag ging ik met ze naar de kerk. Toen ik in de kliniek terug was, bleef ik maar aan de kerk denken. Ik had geweten dat er iets waars stak in het Boek van Mormon, maar nu werd alles veel duidelijker. Ik had maar één gedachte: Moet ik lid worden van de kerk?

Toen ik ten slotte uit de kliniek werd ontslagen, ging ik terug naar huis in Fulda. Toen kreeg ik weer een uitnodiging voor een bezoek aan mijn nieuwe vrienden in Solingen, en ik werd nog hartelijker verwelkomd dan daarvoor. Ik kwam nog meer te weten over het evangelie en besloot me te laten dopen. Toen ik weer thuis was, ging ik op zoek naar de zendelingen in mijn gebied, die mij de resterende lessen in Fulda gaven. Eindelijk had ik mijn doel in het leven gevonden. Ik liet me dopen.

Ik dank mijn hemelse Vader met mijn hele hart dat Hij gezorgd heeft dat ik zijn evangelie en zijn kerk heb gevonden. Mijn benen zijn nu weer normaal. De doktoren zijn nooit achter de oorzaak van de pijn gekomen, maar als ik niet ziek was geworden, zou ik nog steeds op zoek zijn naar het doel van mijn leven. Wat een liefhebbende Vader! Hij laat niemand in de steek.

Ik vroeg me altijd af wat ik van mijn ziekte moest leren. Nu weet ik het. ■

Michael Renker is lid van de wijk Cedar Pass 6 in de ring Eagle Mountain (Utah).

Met vasten en bidden

Ruth Rodríguez Sotelo

Toen mijn zoon Elard Manuel zich in 1990 liet dopen, werkte hij in een supermarkt waar hij op zon- en feestdagen moest werken. De economie in Peru staat er heel slecht voor. Er is weinig werk, en veel mensen zijn werkeloos. Het leek zo goed als onmogelijk dat mijn zoon van baan kon veranderen.

'Ik ga mijn tiende betalen', zei hij. 'Ik geloof in de Heer, en op de een of andere manier krijg ik een baan met een vrije zondag.'

Toen mijn zoon trouwde met een jonge vrouw die tot een andere godsdienst behoorde, hoopte onze familie dat ze op een goede dag lid van onze kerk zou worden. Ik was verrast toen ze, toen ik me op een zondag klaarmaakte om naar de kerk te gaan, tegen me zei: 'Ik ga met je mee naar jouw kerk.'

De zendelingen begonnen haar de lessen te geven, en in 1997 heeft ze zich laten dopen. Op 10 september 1998 zijn mijn zoon en zijn vrouw, Katya, in de tempel verzegeld voor tijd en alle eeuwigheid, en op 12 oktober 1998 is hun prachtige baby geboren.

In die jaren bleef mijn zoon zoeken naar een baan waarbij hij niet op zondag hoefde werken. Onze hele familie bad en vastte en vroeg de Heer ervoor te zorgen dat hij een nieuwe baan vond, zodat hij een roeping in de kerk kon vervullen.

Uiteindelijk besloot mijn zoon nog

ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

één maand te werken en dan ontslag te nemen — ander werk of niet. We maakten ons grote zorgen, want overal raakten mensen hun baan kwijt. Maar mijn zoon zei: 'Ik geloof in de Heer, en ik weet dat Hij zorgt dat ik een baan vind waarbij ik op zondag vrij ben.'

De supermarktketen waar hij werkte, heeft een reusachtig magazijn waar alle handelswaar wordt opgeslagen voordat het over de winkels wordt verdeeld. Het is nogal ver weg, maar het personeel daar heeft zondags vrij. Tot onze vreugde en verrassing kon mijn zoon overgeplaatst worden naar dat magazijn. Onze hemelse Vader heeft onze gebeden gehoord. En mijn zoon kreeg een roeping in de kerk — raadgever in de bisschap.

Toen wij de Heer met een gelovig hart aanriepen, vastten en baden, zegende Hij ons. ■

Ruth Rodríguez Sotelo is lid van de wijk Zamácola in de ring Arequipa-Zamácola (Peru).

Lynette's getuigenis

Leah Poole Wright

Het was een prachtige dag voor een wandeling in de bergen van San Bernardino (Californië). Onze zeven kinderen pakten hun wandelstok, en mijn man, Mark, nam de leiding. We bleven stilstaan om met verbazing te kijken naar een spin die nauwgezet zijn web spon. We bekeken de hoge pijnbomen die hun takken naar de hemel uitstrekten. Het leek wel of de vogels alleen voor ons zongen.

Ten slotte bereikten we de volmaakte plek voor een getuigenisbijeenkomst. We zaten allemaal in een kring op oude boomstronken. Mark begon door te vertellen hoeveel hij van mij en onze kinderen hield, en gaf zijn getuigenis van de waarheid van het evangelie en de zegeningen van ons tempelhuwelijk.

Toen ik mijn getuigenis had gegeven, zei elk kind, te beginnen met de oudste, hoeveel het van ons en van de anderen hield.

Ten slotte was het tijd voor Lynette van vier, die bijna een uur land geduldig met haar duim in de mond had zitten wachten. Ik vroeg: 'Lynette, waar ben jij dankbaar voor?'

Ze keek me met haar helderblauwe ogen aan en antwoordde vrijmoedig: 'Ik ben dankbaar voor Jezus, omdat Hij van me houdt.'

We waren allemaal onder de indruk. Een uur lang hadden we onze liefde geuit en verteld hoe dankbaar we waren voor alles wat hadden, maar we hadden nagelaten te erkennen dat we onze zegeningen ontvangen door de liefde en het offer van onze Heiland. Kleine Lynette had, met de directheid en de onschuld van een kind, de kern van ons geloof geraakt.

Later dacht ik eraan hoe de Heiland de kleine kinderen om zich heen verzamelde en zei: 'Ziet uw kleinen' (3 Nephi 17:23). Wat heeft ons kleintje ons dat die dag goed bijgebracht! ■

Leah Poole Wright is lid van de wijk Hyrum 11 in de ring Hyrum (Utah).

Door pijn met elkaar verbonden

Adam C. Olson

Jarenlang heeft mijn moeder moedig getobd met gezondheidsproblemen. De moeilijkste waren de steeds terugkerende migraineaanvallen. Hoewel haar pijn aanleiding gaf tot prachtige zegens van de priesterschap en de eenheid in ons gezin vergrootte, vereiste het wachten op de beloofde genezing ook veel geloof, geduld en lankmoedigheid.

Mijn visie op mijn moeders getob met haar gezondheid werd breder toen ik terugkeerde van een zending in Panama. In die tijd worstelde mijn broer van 17 ook met migraineaanvallen die hem sloopten.

Eens hoorde ik hem 's avonds laat huilen van de pijn. Ik liep naar zijn deur, maar ik trok me terug toen ik mijn moeders zachte stem in zijn kamer hoorde. Ze sprak hem geruststellend toe, probeerde zijn kreten van angst en pijn te sussen. Buiten zijn kamer hoorde ik aan zijn stem dat hij leed op een manier die ik niet kon bevatten. 'Mam', vroeg hij, 'ga ik dood?'

Ik trok me zachtjes terug. Zijn vraag verscheurde me. Maar toen hoorde ik hoe mijn moeder, die precies wist wat hij doormaakte, met hem meehuilde en hem vertelde dat het goed kwam.

Dat moment ontroerde me, maar de diepere betekenis trof me een paar jaren later toen ik een les over de

verzoening voorbereidde. Peinzend over het plaatsvervangend leiden van de Heiland, moest ik denken aan de medelevende zorg van mijn moeder. Mijn moeder kon mijn broer beter troosten omdat zij gevoeld had wat hij voelde; zij begreep hoezeer hij leed. Met hem verbonden door de pijn die ze beiden hadden gevoeld, bleef ze altijd in zijn buurt als hij zijn beproeving doormaakte.

Zo is onze dierbare Heiland beneden alles neergedaald waardoor Hij onze beproevingen volkomen begrijpt. (Zie LV 122:8.) Niet alleen heeft Hij geleden voor onze zonden, maar Hij heeft ook 'de pijnen en krankheden van zijn volk op Zich genomen.' (Zie Alma 7:11.) Door zijn volmaakte verzoening kent Hij elke ziekte, elke aandoening en elke beproeving die we doormaken. En met welk doel? 'Opdat (...) naar het aardse lichaam zijn hart van barmhartigheid moge worden vervuld, opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:12).

Door wat ik van mijn moeder gezien heb en de verzoening beter ben gaan begrijpen, heb ik een waardevol beginsel geleerd: door verdriet en pijn kunnen we leren hoe we met mededogen en liefde voor anderen kunnen zorgen. Mijn moeders voorbeeld van mededogen heeft me die avond geïnspireerd tot grotere dankbaarheid voor het lijden dat onze Heiland heeft doorgemaakt. En tijdens mijn eigen beproevingen voel ik de onafgebroken aanwezigheid van zijn Geest die me troost 'volgens [mijn] krankheden' — zoals mijn moeder mijn broer troostte. ■

Adam C. Olson is lid van de wijk Bountiful 45 in de ring Bountiful-Oost (Utah).

Buiten zijn kamer hoorde ik aan zijn stem dat hij leed op een manier die ik niet kon bevatten. 'Mam', vroeg hij, 'ga ik dood?'

Vraag & antwoord

Hoe onderscheid ik inspiratie van mijn eigen gedachten?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

Het is een vertrouwd beeld. Je knielt naast je bed, je stort je hart uit voor je hemelse Vader, je sluit je gebed af en je wacht op antwoord. Er gaat van alles in je om. Is dat inspiratie of zijn het slechts je eigen gedachten?

Er bestaat geen eenvoudig antwoord op deze vraag, want we hebben het over geestelijke communicatie. Als het gemakkelijk was om openbaring te ontvangen en op de juiste manier te begrijpen, zou het leven op aarde nauwelijks een test zijn. Openbaring leren ontvangen is net als een muziekinstrument leren bespelen. Het is een vaardigheid die we ijverig moeten oefenen.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK, GEPOSEERD DOOR EEN MODEL

Gelukkig hebben de profeten en apostelen van de Heer ons geholpen.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Het kan nuttig zijn de eerste aanwijzing van de geest van openbaring gewaar te worden. Als u bijvoorbeeld voelt dat zuivere intelligentie u toevloeit, kunt u plotseling goede ideeën krijgen. Als u daar gehoor aan geeft, kunnen die diezelfde dag of spoedig daarna vervuld worden; (d.w.z.) de zaken die u door de Geest van God zijn ingefluisterd, zullen gerealiseerd worden; en door de Geest van God te onderkennen en te begrijpen, groeit u in het beginsel openbaring, totdat u volmaakt wordt in Christus Jezus.' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], blz. 151.)

President Harold B. Lee (1899–1973) heeft deze raad gegeven: 'Wij moeten er allemaal naar streven om gehoor te geven aan die onverwachte ideeën, en als we er

gehoor aan geven en ons voor deze influisteringen openstellen, kunnen wij — allemaal — in de geest van openbaring vooruitgang maken.' (*Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2001], blz. 51.)

De Heer heeft gezegd: 'Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en in uw hart wonen. Welnu, dit is de Geest van openbaring' (LV 8:2–3). Met andere woorden: als je in je hoofd een idee krijgt en in je hart een geestelijke bevestiging ervan voelt, ontvang je persoonlijke openbaring.

Het kan nuttig zijn om te denken aan de raad die de Heer aan de profeet Joseph gaf: 'Stel uw vertrouwen in die Geest, die u aanspoort goed te doen, ja, rechtvaardig te handelen, ootmoedig te wandelen, rechtvaardig te oordelen; dit is mijn Geest' (LV 11:12). Als iets je dichter bij je hemelse Vader brengt, is het waarschijnlijk de inspiratie van zijn Geest.

De enige zekere manier om openbaring te herkennen is door middel van je eigen ervaring. Je moet doen wat je ingegeven krijgt. Als je geloof oefent en handelt volgens de gevoelens die je krijgt, raak je bekend met de Heilige Geest en ben je beter in staat zijn stem te herkennen.

Misschien wel het belangrijkste wat je kunt doen is zo leven dat je het gezelschap van de Heilige Geest waardig bent. Net als een radio kun je geen heldere ontvangst krijgen als een deel van je leven niet in orde is. Als je reiner wordt door de geboden na te leven en je van je zonden te bekeren, zul je influisteringen van de Geest beter ontvangen en herkennen.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Ons hart is vol liefde als we inspiratie ontvangen. Iedereen kan een antwoord in zijn of haar hart ontvangen. Dat weet ik omdat ik mijn antwoorden op die manier heb ontvangen.

Srinakom Supakot (15)
Gemeente Korat
District Khon Kaen (Thailand)

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft ons kortgeleden geadviseerd om ons geloof te beproeven door te handelen volgens onze ingevingen. (Zie 'In kennis toenemen en er verstandig mee omgaan', *Liahona*, augustus 2002, blz. 12–19.) We weten dat onze indrukken van de Heilige Geest afkomstig zijn als we een bevestiging krijgen dat wat we gedaan hebben, goed is. (Zie Ether 12:6.) Ik weet dat de indrukken die ik krijg van de Geest zijn, als ze steeds weer in mijn hoofd opkomen en ik me zelfverzekerd en vredig voel, niet verward of vol twijfel.

Zuster Kristen Kerr (21)
Zendingsgebied Edinburgh (Schotland)

Iedereen kan op zijn of haar eigen manier geestelijke manifestaties onderscheiden. We moeten ervoor openstaan om te ontdekken hoe de Geest tot ons spreekt. Als we bidden en het evangelie bestuderen, als we geduldig en nederig zijn, en als we

TROOST EN KALMTE

'De leringen van de Geest komen vaak als een gevoel. Dat is uitermate belangrijk, maar toch begrijpen velen niet wat dat betekent. Ik heb mensen ontmoet die zeiden dat ze nog nooit een getuigenis van de Heilige Geest hadden ontvangen omdat ze nog nooit hun boezem in zich hadden voelen branden [zie LV 9:7–8].

'Wat betekent "in uw boezem doen branden"? Is het bijvoorbeeld calorische warmte die vrijkomt bij verbranding? Als dat het is, heb ik nog nooit een brandend gevoel in mijn boezem gehad. Het woord "brandend" in deze tekst staat voor een gevoel van troost en kalmte. Dat is het getuigenis dat velen ontvangen. Op die manier werkt openbaring.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Onderrichten en leren door de Geest', *Liahona*, mei 1999, blz. 22.

elke dag proberen rein van hart te zijn, zullen we de Geest zeker voelen.

Raquel Akemi Inokuti (15)
Wijk Bairro Alto
Ring Curitiba-Tarumã
(Brazilië)

Als het inspiratie is, zul je een brandend gevoel in je boezem krijgen, zul je voelen en weten dat het goed is. Maar als dat niet zo is, krijg je een verdoving van gedachten. Je eigen gedachten geven je niet hetzelfde soort gevoel als de Geest je geeft.

Jason Starr (17)
Wijk Gilbert 12
Ring Gilbert-Val Vista
(Arizona)

Als wij de leiding van de Heilige Geest willen voelen, moeten we onze hemelse Vader en Jezus Christus beter leren kennen. We moeten zo rein mogelijk worden. We moeten vasten en bidden. Dan voelen we vrede in ons hart. Als ons hart gebroken en verslagen is, voelen we een eenvoudige, vredige, zachte stem die ons zegt wat we moeten doen.

Cintia Pamela Frías (20)
Wijk Síon
Ring La Paz-Miraflores (Bolivia)

Ik schrijf gedachten op die ik krijg over datgene wat ik moet doen, tegen mensen moet zeggen enzovoort. De Geest maakt gebruik van onze gedachten om ons te leiden. Als je die ideeën volgt, ga je beseffen wat wel en niet van de Geest is. Je leert de taal van de Geest pas als je tot daden overgaat.

Zuster Nickell Rae Christensen (22)
Zendingsgebied Boise (Idaho)

De Heilige Geest kan me leiden als ik de geboden van onze hemelse Vader naleef, ook als het moeilijk is. Als wij ons best doen, zal onze Vader ons belonen. De Heilige Geest zal bij ons zijn en ons leiden als we voor een moeilijke keuze staan.

Maria Kleis (14)
Gemeente Silkeborg
Ring Aarhus (Denemarken)

President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Als uw hart u bepaalde zaken ingeeft die uw verstand niet bekend zijn, dan is dat de Geest van de Heer.' (*Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee*, blz. 37.) Inspiratie is meer een gevoel dan een stem.

Ubong Awak (23)
Wijk Ikeja
Ring Lagos (Nigeria)

Als je een rechtschapen leven leidt en deelneemt aan het avondmaal, zullen je gedachten en gevoelens weerspiegelen wat de Geest tegen je zegt. Inspiratie is een gevoel dat niet alleen je geest vult, maat ook je hele wezen. Als je geen twijfel hebt over wat je moet doen, dan komt dat gevoel van de Geest. Twijfel bestaat in onzekere gedachten; de Geest weet het precies.

Colby Park (17)
Wijk Monument Park 14
Ring Salt Lake-Monument Park

Niet alles wat we denken is juist. Daarom moeten we luisteren naar de zachte, vredige influistering die ons uitnodigt om na te denken en te vragen: 'Wat zou Jezus Christus doen?' De Heilige Geest laat ons goede dingen doen.

Gexa Paredas Mariduena (20)
Gemeente Rego Park 2
(Spaans)
District Queens-West
(New York)

'Vraag en antwoord' is een rubriek voor jongeren, en we hopen een uitgebreide selectie antwoorden te publiceren van jongeren uit diverse landen. Je antwoord mag niet later bij ons binnenkomen dan 15 mei 2003. Stuur het naar Questions and Answers 05/03, *Liahona,* 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of e-mail naar* **cur-liahona-imag@ldschurch.org.** *Je antwoord kun je in je eigen taal typen of duidelijk schrijven. Vermeld je naam, leeftijd, adres en je wijk en ring (of gemeente en district). Stuur een foto van jezelf mee; die wordt niet geretourneerd.*

VRAAG: *Hoe kan ik vrede voelen als er in de wereld en zelfs op mijn eigen school zoveel beangstigende dingen gebeuren?* ■

Wist je?

De som van onze gedachten

President George Albert Smith, de achtste president van de kerk, werd op 4 april 1870 in Salt Lake City geboren. Toen hij dertien was, ging hij naar de Brigham Young Academy. Later heeft hij verteld:

‘Op een goede dag stond dr. [Karl G.] Maeser op en zei:

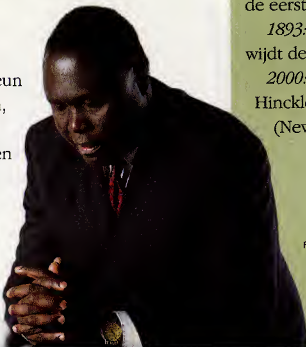
“‘U zult niet alleen verantwoordelijk worden gehouden voor wat u doet, maar ook voor uw gedachten.”

‘Omdat ik als jongen niet erg gewend was mijn gedachten in toom te houden, was het voor mij een groot raadsel wat ik moest doen, en ik maakte me er zorgen over.’

Twee weken daarna kwam de jonge George Albert Smith tot het besef: ‘Natuurlijk word je verantwoordelijk gehouden voor je gedachten, want als je leven op aarde ten einde is, is het de som van je gedachten. Dat ene denkbeeld is me mijn hele leven tot zegen geweest, en het heeft me in staat gesteld om in veel gevallen slechte gedachten te vermijden omdat ik besef dat ik, als mijn werk op aarde volbracht is, het product van mijn gedachten zal zijn.’ (‘President Smith’s Leadership Address’, *Church News*, 16 februari 1946, blz. 1.)

Leiderschapstip

‘Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken’ (Spreuken 3:5–6). Met andere woorden: vraag bij het vervullen van uw roeping om het gezelschap van de Heilige Geest zodat u kunt weten wat uw hemelse Vader van u wil. Hij zal u leiden. En zorg dat u, wanneer u zijn leiding ontvangt, op Hem vertrouwt en doet wat Hij u heeft ingegeven.

Het gebeurde op 6 april

Veel belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk hebben op 6 april plaatsgevonden. Hier volgen er een paar.

1830: De profeet Joseph Smith organiseert de kerk.

1841: De hoeksteenceremonie van de Nauvoo-tempel vindt plaats.

1853: De hoekstenen van de Salt Lake-tempel worden geplaatst.

1877: President Daniel H. Wells, tweede raadgever in het Eerste Presidium, wijdt de St.-George-tempel in, de eerste voltooide tempel in Utah.

1893: President Wilford Woodruff wijdt de Salt Lake-tempel in.

2000: President Gordon B. Hinckley wijdt de Palmyra-tempel (New York) in. ■

FOTO VAN DE BRIGHAM YOUNG ACADEMY; FOTO VAN GEORGE ALBERT SMITH; DALE KILBOURN, *DE ORGANISATIE VAN DE KERK, 6 APRIL 1830*; JAMES PORTER, SCHILDERIJ VAN DE NAUVOO-TEMPEL (ILLINOIS); FOTO VAN DE BOUW VAN DE SALT LAKE-TEMPEL; KEN ROSE, FOTO VAN DE ST.-GEORGE-TEMPEL (UTAH); FOTO VAN DE SALT LAKE-TEMPEL; MATTHEW REIER, FOTO VAN HET BEELD VAN MORONI OP DE PALMYRA-TEMPEL (NEW YORK); KELLY LARSEN, FOTO VAN EEN BIDDENDE MAN, GEPOSEERD DOOR EEN MODEL

De *Liahona* van april 2003 gebruiken

Ideeën voor besprekingen

• 'Dansend terug naar de kerk', blz. 34: ouderling Ned B. Roueché vertelt hoe een eenvoudige uitnodiging om zijn talent te laten zien zijn leven veranderde — zijn eeuwige leven. Ken je iemand wiens leven zou kunnen veranderen door zoiets eenvoudigs als een uitnodiging om te helpen, een talent te gebruiken, of gewoon om ergens bij betrokken te zijn? Hoe kun jij die persoon helpen terugkomen?

• 'Dandy', blz. 38: president David O. McKay vergelijkt Dandy, een paard wiens nieuwsgierigheid en vrijheidsdrang leidden tot een ontijdige en pijnlijke dood, met impulsieve jongeren. Bespreek waarom vrijheid van beperkingen geen echte vrijheid is.

• 'Een groeiend getuigenis', blz. K2: president James E. Faust vertelt over wat hij 'de belangrijkste kennis van mijn ziel' noemt — zijn getuigenis van Jezus Christus. Vraag wat een getuigenis is en bespreek dan hoe wij een getuigenis van de goddelijke aard van de Heiland kunnen verkrijgen. Geef je huisgenoten of klasgenoten je getuigenis.

FOTOGRAAF: EDUARDO VILLEGOMESA, GEPOSEERD DOOR EEN MODEL

Onderwerpen in deze uitgave

K=*De Kindervriend*

Toets je kennis

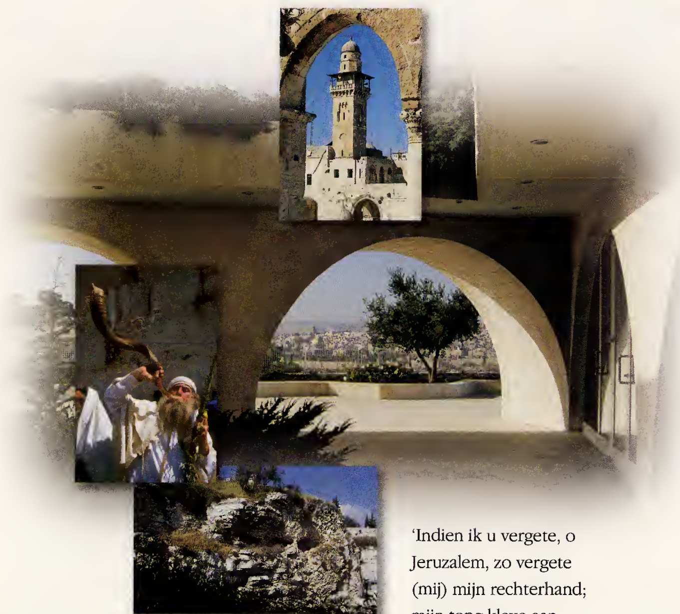
Hoeveel weet je over Pasen? Zijn de volgende uitspraken goed of fout?

1. Met Pasen herdenken we de kruisiging van de Heiland.
2. Heiligen der laatste dagen vieren aswoensdag en de vastentijd net zoals paaszondag.
3. Alle volken vieren Pasen op dezelfde dag.

Antwoorden: 1. Fout; met Pasen vieren we zijn opstanding. 2. Fout. 3. Fout; Pasen valt in verschillende delen van de wereld op een andere dag.

Harry Anderson, *'Gaat dan henen, [en leert] al de volken'.*
Na zijn herrijzenis kwam 'Jezus […] en sprak tot [zijn apostelen], zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes en leert hen' (Matteüs 28:18–19).

Boven: Een minaret, traditioneel onderdeel von een moskee. *Links.* Bij de westelijke muur van Jeruzalem. *Rechts:* Uitzicht op de stad vanuit het Jerusalem Center van de Brigham Young University. *Onder:* Dit is mogelijk Golgota, ofwel de schedelplaats.

'Indien ik u vergete, o Jeruzalem, zo vergete (mij) mijn rechterhand; mijn tong kleve aan uw verhemelte, als ik uwer niet gedenk, als ik Jeruzalem niet verhef boven mijn hoogste vreugde' (Psalmen 137:5–6).

Zie 'Jeruzalem', blz. 8.

DUTCH
4 02239 84120 9